

GLEDALIŠČE CELJE 夾

VSAK
GLAS
ŠTEJE

Iza Strehar
VSAK GLAS
ŠTEJE

**Slovensko ljudsko
gledališče Celje**

upravnica
MAG. TINA KOSI

svetovalec upravnice
DR. BORUT SMREKAR

dramaturginji
TATJANA DOMA
ALJA PREDAN

lektor
JOŽE VOLK

tehnični vodja
MIHA PEPERKO

---

vodja programa
JERNEJA VOLFAND

telefon
+386 (0)3 4264 214

telefaks
+386 (0)3 4264 206

e-naslov
jerneja.volfand@slg-ce.si

---

vodja marketinga
in odnosov z javnostmi
MAG. BARBARA PETROVIČ

telefon
+386 (0)3 4264 205
+386 (0)51 651 821

e-naslov
barbara.petrovic@slg-ce.si

---

strokovna
administrativna delavka
URŠKA VOUK

telefon
+386 (0)31 670 957

e-naslov
urska.vouk@slg-ce.si

---

blagajna

informatorka-organizatorica
URŠKA ZIMŠEK

strokovna
administrativna delavka
JERICA VITEZ

telefon
+386 (0)3 4264 208

e-naslov
blagajna@slg-ce.si

Blagajna je odprta
vsak delavnik od 9.00 do 12.00
in od 15.00 do 18.00 ter
uro pred začetkom predstav.

---

tajništvo

vodja uprave
LEA TOMAN

telefon
+386 (0)3 4264 202

telefaks
+386 (0)3 4264 220

centrala
+386 (0)3 4264 200

e-naslov
tajnistvo@slg-ce.si

Ustanovitelj gledališča
je Mestna občina Celje.

Program finančno omogoča
Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije.

---

svet Gledališča Celje
MAG. ALENKA OBRUL
ZLATKA ŠOŠTERIČ
ERIK SAFRAN (predsednik)
PRIMOŽ POGELŠEK
(namestnik predsednika)
MANJA VADLA

strokovni svet Gledališča Celje
SIMON MLAKAR (predsednik)
MAG. MILENA ČEKO PUNGARTNIK
MOJCA MAJCEN
DR. ANTON ŠEPETAVC
UROŠ GORJANC
ANDREJ MURENC

---

www.slg-ce.si

Gledališče Celje

sezona 2019/20

VSEBINA

- 04** Zasedba
- 08** Pogovor z avtorico Izo Strehar
POLOŽAJ DRAMATIKE JE NEGOTOV,
KOT JE NEGOTOV POLOŽAJ UMETNOSTI
- 16** Primož Jesenko
O LOVCIH NA PRILOŽNOST IN SLOVENCIH
KOT VOLILNEM TELESU
- 27** Dramsko besedilo
IZA STREHAR: VSAK GLAS ŠTEJE
- 52** Prvič v Gledališču Celje
- 56** Tina Kosi
PRENOVA GLEDALIŠČA
- 62** Nagradi
- 66** Pripravljamo
- 68** Zasedba in vsebina predstave v angleščini

Iza Strehar

VSAK GLAS ŠTEJE

komedija, žlahtno komedijsko pero 2018

krstna uprizoritev

premiera

29. novembra 2019

---

režiserka

AJDA VALCL

dramaturginja

ALJA PREDAN

scenografka

URŠA VIDIC

kostumografka

SANJA GRČIĆ

avtorica glasbe

POLONA JANEŽIČ

lektor

JOŽE VOLK

oblikovalec svetlobe

JAKA VARMUŽ

asistentka kostumografke

MAŠA KNEZ

V predstavi je uporabljena tudi
pesem *Tiroler Jodler* (Regine).

---

igrajo

Lesjak, Martin

ANDREJ MURENC

Hren, Robert, predsedniški kandidat

ALJOŠA KOLTAK

Sandra, Lesjakova tajnica

MAŠA GROŠELJ

Novak, Danilo

RENATO JENČEK

Andreja, Hrenova hči

ŽIVA SELAN

Jež, predsednik v odhajanju

IGOR ŽUŽEK

Bizjak, Jasmina, novinarka

TANJA POTOČNIK

Moder, novinar

TAREK RASHID

---

vodja predstave

ANŽE ČATER

šepetalka

BREDA DEKLEVA

lučni mojster

JERNEJ REPINŠEK

tonski mojster

DRAGO RADAKOVIĆ

dežurni tehnike

RADO PUNGARŠEK

oblikovalki maske

MARJANA SUMRAK

ANDREJA VESELAK PAVLIČ

---

garderoberki

MELITA TROJAR

MOJCA PANIČ

rekviziter

ROMAN GRDINA

odrski mojster

GREGOR PRAH

pomočnik tehničnega vodja

RAJNHOLD JELEN

tehnični vodja

MIHA PEPERKO

Aljoša Koltak, Renato Jenček, Andrej Murenc, Maša Grošelj

6

GLEDALIŠČE CELJE

7

VSAK GLAS ŠTEJE

pogovor z dramatičarko
Izo Strehar

POLOŽAJ DRAMATIKE JE NEGOTOV, KOT JE NEGOTOV POLOŽAJ UMETNOSTI

Alja Predan

Iza Strehar, rojena leta 1992, je na AGRFT diplomirala iz dramaturgije in magistrirala iz scenarijstike. Med študijem je za svoje scenarije prejela štiri Grossmannove nagrade, za dramsko besedilo *Vsak glas šteje* pa je na 27. festivalu Dnevi komedije v Celju (2018) prejela žlahtno komedijsko pero.

Predstavljaš najmlajšo generacijo slovenskih dramatičark, ki se uspešno uveljavlja na odrih profesionalnih gledališč. Doslej si napisala pet dramskih

tekstov. Spomladi so v MGL uprizorili tvojo igro *Izkoristi in zavrzi me*, zdaj smo pred krstom komedije *Vsak glas šteje*, za katero si leta 2018 dobila nagrado žlahtno komedijsko pero. Kako se počutiš ob tem?

Manj samozavestno, kot sem mislila, da se bom. Vesela sem, je pa pri pisanju tako, da se ne glede na to, koliko ustvariš in koliko ti dajo veljave, vsakič znova počutiš, kot da si na začetku, ko se lotiš novega dela.

Danes izvirna dramatika izgublja svoj položaj znotraj literature. Vse bolj jo nadomeščajo dramatizacije, adaptacije ali snovalno gledališče. Se ti zdi prihodnost dramatike negotova ali so prej omenjene tendence prehodni pojav?

Zdi se mi, da se bo želja po gledanju in uprizarjanju dramskih tekstov vrnila oziroma se že vrača, z gotovostjo pa rečem, da dramatika ne bo kar tako izginila. Je pa položaj negotov, kot je negotov položaj umetnosti na splošno.

Dramatika je najprej obrt in šele potem kaj več. Kje si se naučila pisati drame? In kdo je tvoj(a) vzor(nica)?

V dramatiki sem se sprva preizkusila že v srednji šoli, nato pa sem se pisanja učila na študiju dramaturgije pri profesorici Žanini Mirčevski. Prve drame, v katere sem se zaljubila, so bile drame Tennesseeja Williamsa in Edwarda Albeeja. Moje vzornice so Sarah Kane, Ivana Sajko, Milena Marković, Simona Semenič...

Pišeš klasično. To pomeni, da so didaskalije didaskalije, dialog dialog. Postdramske perturbacije te ne zanimajo. Kako to?

Vedno se mi je zdelo, da se kot dramatik pričneš ukvarjati s postdramskim pisanjem potem, ko obvladaš »klasično« pisanje in strukturo ter znotraj te narediš vse, kar lahko. Jaz še nisem. Verjetno pa se bom na neki točki pričela tudi bolj poigravati s formo in se obrnila v bolj »postdramsko smer«.

Za generacije pred tabo je bilo področje dramatike rezervirano za moške. Zdaj se tudi to, kot še vrsta drugih poklicev v umetnosti, vse bolj feminizira. Čemu pripisuješ pojav

feminizacije v umetnosti? Emancipaciji žensk, neugledu umetnosti in kulture, slabim honorarjem?

Uf, ne vem. Najbrž do določene mere, ker se sedaj ženski spol spodbuja, da lahko doseže toliko kot nasprotni. Ker je bilo manj ženskih ustvarjalk v preteklosti, imamo zdaj me na voljo več nenapisanih zgodb kot moški oziroma lahko že povedane zgodbe povemo še z naše perspektive. Sama lahko predvidevam samo, zakaj je čedalje več žensk, zakaj pa se moški spol umika s teh področij, mi je uganka.

Pišeš tudi filmske scenarije. Nenazadnje si magistrirala iz scenaristike. Po tvojem scenariju pravkar snemajo celovečerni film. Kje se počutiš bolj suvereno, v teatru ali na filmu?

Kot je bilo omenjeno, dramatika izgublja svoj položaj znotraj literature, medtem ko ga v našem prostoru scenaristika pridobiva. Čedalje bolj se poudarja, kako nepokrito in nerazvito je to polje pri nas. Mogoče se zato počutim bolj suverena poimenovana kot scenaristka, medtem ko se pri samem pisanju počutim bolj suvereno kot dramatičarka, saj ti manj ljudi »gleda pod prste« med pisanjem. Pri scenarijih je več pogojev in ljudi, ki jim moraš ugoditi.

V večini svojih iger se ukvarjaš s svojo generacijo, njenimi težavami in izzivi. Kaj se ti zdi, da je za milenijce največji problem? Izgubljene iluzije? Premeščanje

realnega v virtualno? Posledična osamljenost? Zatekanje v droge?

Osebnostno se mi zdi eden od večjih problemov želja po samoaktualizaciji, ki niti ni več toliko želja kot pritisk, ki nas dela zagrenjene. Moraš biti poseben in moraš narediti nekaj izrednega, predvsem pa moraš najti tisto, v čemer naj bi bil izreden. Drugo so ekonomske razmere – službe za določen čas, stanovanjska stiska..., zaradi katerih se ne počutimo varne in nas misel na prihodnost navdaja s tesnobo. Socialna omrežja in dostopnost interneta, s pomočjo katerih se neprestano primerjamo ne samo z znanci, temveč tudi s celim svetom, ne pomagajo, kot ne pomaga konstantna kritika in zgražanje ljudi starejše generacije, ki priročno pozablajo, da smo do določene mere samo posledica napak, ki so jih naredili sami.

Na natečaj za izvirno slovensko komedijo si poslala politično satiro *Vsak glas šteje*. Kako to, da si se odločila, prvič, napisati komedijo, in drugič, napisati komedijo, v kateri smešiš politiko in politike, skorumpiranost, lobije in vso drugo navlako tako imenovane demokracije?

Komedijo sem se odločila napisati, ker sem našla razpis za žlahtno komedijsko pero in me je zanimalo, če sploh znam napisati komedijo. Tema je prišla sama od sebe, nekako se mi je zdelo, da je politika tema, ki lahko najbolj zabava.

Kljub temu, da je slovenska dramatika utemeljena na Cankarjevih političnih komedijah, jih imamo pri nas vse manj in manj. Si ena redkih, v svoji generaciji nemara edina, ki se ji zdi vredno s satiričnega zornega kota pogledati na našo družbo. Čemu to pripisuješ? Apolitičnosti ljudi, predvsem mladih? Ali temu, da se politika ne zdi več pojav, ki bi ga bilo vredno smešiti?

Po mojem mnenju gre bolj za to, da se v svojih prvih tekstih pisec ukvarja s težavami, s katerimi se sam sooča oziroma se poigrava in variira svoje osebne zgodbe. Teme, ki se ga ne tičejo povsem direktno, pridejo na vrsto kasneje, ko poročam sam s sabo. To sem tudi sama počela v svojih prvih tekstih, *Vsak glas šteje* ni med prvimi. Tako da se mogoče čez čas še kak drug mlad dramatik poloti satire oziroma političnih tem.

***Vsak glas šteje* razgalja politična ozadja, nevidne niti, ki jih vlečejo strici iz ozadja, lobiranje, prirejanje pravil, podkupovanje, vplivanje na medije in volilne izide in kar je še teh nečednih skrivnih opravil, ki so očem javnosti zakrita. Kje si črpala snov za te mehanizme? Na družbenih omrežjih, v tabloidnih medijih...?**

Sam povod za pisanje teksta mi je bila knjiga Zdenka Roterja *Padle maske*, v katerih opisuje nekatere mehanizme, ki so se dogajali znotraj naše politike. Ostalo sem črpala iz novic, družabnih omrežij, Youtube videov, spletnih komentarjev itd. Med

pisanjem sem si ogledala film *Wag the dog* in se že ustrašila, da pišem nekaj neizvirnega oziroma podobnega scenariju tega filma, nato pa sem se odločila, da mi ni treba vsega vreči v koš, ampak da se od omenjenega filma lahko česa naučim.

Ironična si tudi do sodobne umetnosti različnih področij, vizualnega, literarnega, performativnega itd. Danes je v različnih umetnostnih zvrsteh res veliko blefa, ki ga marsikdo ne prepozna, zato je nenavadno, da si kot mlad človek kritična tudi do tega. Kako gledaš na to?

Ko sem se vpisala na AGRFT in spremljala sodobno umetnost, velikokrat nisem razumela, kaj naj bi bila poanta dela, ki sem ga videla ali brala. Ampak sem razlog iskala v tem, da sama nisem dovolj pametna in razgledana, da bi razumela. Sploh ker so nekateri kolegi okoli mene tako suvereno razglabljali o globini umetniškega dela in umetnosti nasploh. Jaz pa sem samo nemo stala zraven, se počutila neumno in si govorila, da moram več brati in gledati, da bom še sama razumela. Šele ko sem diplomirala, sem dobila malo samozavesti, da sem upala nekatera dela razglasiti za blef. Ampak še vedno nisem povsem suverena, da bi si upala prav vse stvari, ki se meni zdijo pretenciozni blef, tako označiti tudi na glas.

Renato Jenček, Andrej Murenc

Aljoša Koltak, Andrej Murenc, Maša Grošelj

14

GLEDALIŠČE CELJE

15

VSAK GLAS ŠTEJE

O LOVCIH NA PRILOŽNOST IN SLOVENCIH KOT VOLILNEM TELESU

Primož Jesenko

Iza Strehar se v komediji *Vsak glas šteje* zazre v podtalje večnih mehanizmov dnevne politike in jih dodobra razgali. Pri tem je njena poglobljena komediografska metoda nenehna raba namigov, nikoli izrecna (ob)sodba ali moralistično privzdignjeni klicaj, ki bi si jo tema po vsej sili zaslužila. Prav v tem pa je stišano satirični postopek izbrane komične fakture še bolj učinkovit. Nikoli jedek, je ta dramski jezik stvaren, nič zaletav, nič »visokoleteč«. Zastavi resno, avtorici ne gre za nikakršno cinično karikaturu političnega prizorišča – gre dlje: na ozadju dnevnopolitičnega ozračja razkriva paradoksalni proces, ki se zgodi posamezniku z načelno voljo po spreminjanju sveta, ki se ujame v politiko, postane del igre, proces ga posrka in ga odtuji sebi.

Boj za oblast je v resnici neskončna igrarija svojevrstnih etabliranih prevarantov, ki preizkušajo meje možnega in verjetnega – zagreta javnost jim pripisuje neznansko težo, ti pa, ko v parlamentarnih odborih (kot povsem nedavno) brezsravno utemeljujejo svojo pravico do dodatnih privilegijev, zvenijo kot večni otročaji. Vtis je, da javnost ne pritisne na zavoro niti, ko se ti vrli posamezniki v svojih zahtevah moralno spustijo še nižje od nizkega. V natanko tej maniri tudi Lesjak preizkuša letvico možnega. Miselno shemo sistema prikaže Iza Strehar širše: navidezno moralnost politikantov razgali kot vase zazrti tek za zmagovito enačbo,

balonom, ki ga (praviloma) omogoči človeško praznoverje. »Intelektualno prepričljiv cinizem«, katerega nosilki sta novinarka Bizjak in kandidatova hči Andreja, se prikrade v igro šele skozi zadnja vrata, kot bi se mu Strehar izmikala, v možnost spremembe mašinerije ne gre verjeti, in vendar

Boj za oblast je v resnici neskončna igrarija svojevrstnih etabliranih prevarantov, ki preizkušajo meje možnega in verjetnega.

v sklepu nakaže morebitno prihodnjo prevlado feminizirane treznosti. *Vsak glas šteje* v tem smislu odzvanja v duhu mešanega dramskega žanra, ki slika spolno neenakost in nekoristnost izobrazbe, vendar si za resignacijo ne vzame časa.

Kdor se znajde med facami politične scene, se sprehaja med funkcijami, če ga le rekrutirajo »headhunterske« sive eminence. V dva takšna se poglobi *Vsak glas šteje*, nemara je tudi njiju rekrutiral politični sistem ali pa sledita svoji intuiciji, vpeti v vohljaško sledenje primarnim nagonom volilne baze. V prognoziranju psihologije volivcev opravljata vlogo, s kakršnimi mnoge razburjajo spletne korporacije: sledita afinitetam uporabnikov in jih poskušata napovedati, zabrenkati na simpatije in prehiteti reakcije napovedljivega vzorca ljudi. Svingerskega Ježa, ki bo po volji

zapravljene podpore moral odstopiti in je že v odhodu, zamenja predsedniški kandidat Hren, vdovec, sicer nevpadljivi violist v orkestru, tudi astrološko ustreza, vse pa je treba preveriti še po znanstvenem »jusku«, da pozneje ne bi prišlo do prese- nečenj tipa ‚ponarejeni magisterij z neustreznim navajanjem virov‘.

Novi demokrati

Kot težko spregledljivo referenčno čtivo se utrne način, kako je konec 19. stoletja zapisoval svoje humoreske o *Butalcih* Fran Milčinski (1867–1932) in ustvaril eno največjih slovenskih knjižnih uspešnic vseh časov. Hkrati pa je primerjava tvegana in bi jo bilo glede na vse podpomene, ki jih odpira, nujno eksplicirati bolj natančno. Barbara Simoniti v prvi integralni izdaji *Butalcev* (Zbirka Kondor, 2015) brez oklevanja prepozna te naše endemične junake kot sinonim za današnje politike – in poglobitev Ize Strehar v enega osrednjih fetišev aktualnega slovenskega duha popusti le redko: *homo politicus* deluje okrog nas ves čas, že nezavedno si ga želimo in vanj polagamo upe, pa čeprav o njem ne iz- vemo oprijemljivega bistva. (Ob tem se ne zdi naključno, da je Milčinski, dunajski študent in nato sodnik v Ljubljani, do potankosti poznal in razumel otroško dušo.) Obenem pa so Butalci kot specifičen značajski unikum presvetli, prenaivni, premalo oblastiželjni. Strehar kot glas veliko

poznejše, tehnološko visoko ozaveš- čene in pregibne generacije z visoko (z)možnostjo vpogleda in razumeva- nja fenomenov aktualnega sveta, jih čuti drugače.

Lisjaški Lesjak, mešetar situacije brez takta do žensk, kot boter prihod- njih političnih odločevalcev prispeva tudi več deplasirano butalastih po- bud. Nemara prav tu izvira specifična simpatičnost likov v *Vsak glas šteje*, ki jim umanjajo odtenki robatega slovenseljna Svetlane Makarovič. Ti novi demokrati ne le da prebi- vajo v hišah, celo večnadstropnih, in obedujejo suši, gradili bi ti gadje celo domove za starostnike in proble- matično mladino, računajo in klešejo svojo javno podobo. Sleherne volitve jim »podelijo« novo merico »pametik« in z njo lahko počnejo kar koli. Toda ti kujoni niso superjunaki, ki jim nič ne uide, njihova premetenost je ve- činoma odvisna od spleta naključij, v svoji drži uspevajo brez odvečne samorefleksije. Poganja jih preme- tena pragmatična volja, ki poskuša doumeti miselne vzorce svojega oko- lja, vendar se jim gradovi v oblakih pogosto sesuvajo.

Ko z inteligentno humorno spret- nostjo sproža osti in kaže volivcem njihovo lastno zrcalno sliko, ni lite- rarni pristop Ize Strehar nič vsiljiv, medtem ko slika ta prefrigana tipusa, ki briljirata v ozkogledosti in komaj kdaj pogledata čez svoje planke. Čeznje ne vidimo niti sami, ko jih obkrožimo na volitvah.

Renato Jenček, Aljoša Koltak, Andrej Murenc

Andrej Murenc, Igor Žužek, Renato Jenček

Arhetip pohlepa po oblasti se mojstri v večini zabljanja sveta na limanice. Le forma tega početja je postala bolj sofisticirana, arhetip brca vztrajno in se ne vda, arhetip lovca na priložnosti, v resnici mizoginega in v veliki meri prisotnega po slepi sreči, pa ostaja nekakšen *perpetuum mobile* stanja stvari, ki predsednikovo

Kdor se znajde med facami politične scene, se sprehaja med funkcijami, če ga le rekrutirajo »headhunterske« sive eminence.

dogovarjanje za sviganje med državno proslavo resda večinsko obsoja, po Gaussovi krivulji pa jih deset odstotkov nima proti absolutno nič. Ima takšen glas ljudstva v deželi »bivše Jugoslavije« kaj večjo vlogo od zgolj dekorativne? Koliko prostora ostane ob tej nepozorni namrgodenosti za moralo? To so že kdaj počeli vsi, kateri puritanec bi še obsojal. Hrena, prihodnjega kandidata, bo treba pridobiti, Ježa, ki jadrno izgublja podporo (in je ‚kandidat v odhajanju‘), pa prepričati v odstop, v letu, dveh bo lahko izživel svojo erotomansko plat in hedonistično lovil »povsem fizične« trenutke s priležnicami. Po prepričevalni seansi v savni odstopi kar sam. Hren kmalu pade v mlin konstruiranja podobe idealnega predsednika (vse po meri nesrečnih Pahorjevih populizmov), bája o veselju in volji kozmosa.

Tesánje novega idealnega kandidata steče. Stric iz ozadja v pričakovanju novih volitev prizadevno mahinira v ozadju (in še tri korake stran) ter vohlja za možnostmi diskreditiranja in razvrednotenja aktualne »ekstremistke«. Tega nekdanjega električarja Lesjaka, zdaj pa asistenta pretkanega šefa Danila Novaka, vodijo precej bolj tuzemske aspiracije od dobrotniških prispevkov k skupnosti, ki željno čakajo na donatorje. Ameriški sen je mogoče živeti tudi v Sloveniji, če si le umrežen med prave ljudi. Se dokopati do položaja pri vrhu in nato spreminjati svet. Potem vedriš in oblačiš po kozmosu slovenske politike trajno, zgodovinski spomin volilnega telesa je kronično kratek.

V tako spodsekani bilanci človeškosti uspevajo posamezniki, ki so si na razpolago in zadostijo svojemu interesu, v resnici pa se ne menijo za Drugega, če za tem ni skrit banalni interes. (»Vsak ima svojo ceno, samo valuto je treba najt.«) Vsak nekoga z nečim drži v šahu, pogoje za zasedbo delovnega mesta se prilagodi vnaprej izbranemu kandidatu, roka umije roko. Medijska resničnost je poligon nesortiranih manipulativnih in manipuliranih podob, tako kot Strehar postavi v farsično luč umetniške vodje in ministra, pisce konceptov, komuniciranje države z aktivističnimi kulturniki, pretenciozne umetniške instalacije, umetniško kritiko in nagrade, ki naj ne bi bile ustvarjene za nagrajevanje dejanske umetniške

vrednosti poezije, vse se zdi spačeni približek tiste pomenske vrednosti, ki je zapisana v slovar.

Funkcija v vladavini ‚moškocracije‘

V tej vladavini moških je ženski spol nujna, hkrati pa reducirana, golo dekorativna funkcija: tajnica Sandra, tip nerealizirane romantične idealistke, po potrebi vpoklicana za izdelavo raziskav, podpira vse štiri Lesjakove vogale, v resnici pa vidi, da je ljubezen mrtva in moški čustveni invalidi, in da bo ostala praznih rok. Njen intimni absurd je, da neobčutljivosti situacije ne preprečuje, pač pa jo še pospešuje. Hrenova nepriлагоjeno trmoglava (tj. »liberalna«) hči Andreja, cinična komentarka očetove politične korektnosti, je osrednja, ki kliče po »ukrotitvi«. Novinarica Jasmina Bizjak, aktivistka in radikalna ateistka, noče živeti »v petdesetih«, medtem ko sta novinarja Božič in Moder v vlogi bolj ali manj stanoovitnih sredstev na poti do volilnega cilja. Bizjak presliši vse vodstvene položaje, ki jih ponudi Lesjak, in s figo v žepu sklene ‚pogodbo‘ z njim, nato pa vseeno razkrije spletkarjenje obeh stricev pri nameščanju predsednikov države in vlade. Poskusi, da bi jo diskreditirali, uspejo šele, ko v javnost pridejo fotografije, na katerih ovita v zastavo kadi marihuano in pije žganje – lucidna aluzija (v tem primeru *homage*) na razvpiti »skrunitveni« performans Simone Semenič iz leta 2018. Nazadnje se Lesjakove nakane

podrejo tako učinkovito, kot čistilka z doktoratom iz umetnostne zgodovine, naslednja mehanska ženska na tej mačistični sceni, posesa umetniško instalacijo z gramozom, posutim po modrem tapisonu. V javnost sprva pricurlja drobno razkritje, ki pa potegne za seboj plaz o podkupovanju, diskreditacijah, nelegalnem zaposlovanju itn. itn.

Bolj kot v generacijski dramediji *Izkoristi in zavrzi me* (Mala scena MGL, 2019) pride avtoričin talent do izraza v satiričnem žanru, ki sloni na eksaktnosti dialoških izmenjav in hkrati na preudarjeni razplatenosti poante. Scenaristična podlaga

Ženskam pripada pol zemlje, pol neba in pol moči.

avtorice je razvidna, saj je filmski žanr v tem še manj popustljiv, živost dialoga je njegov predpogoj. Pisava Ize Strehar ves čas prehiteva bralca, hkrati pa izpisuje gledališki tekst, ki zgoščeno niza podobe in domislice, prepoznavne situacije in osebe (politiki, ki igrajo v bendih), katerih visoka frekvenca terja selektivno izostritev s strani uprizoritvene ekipe. Po tej pa kliče igra urgentno, da se aktualnost njenega trenutka ne bi zasušila.

Da ženskam pripada pol zemlje, pol neba in pol moči, je morda slogan kakšne spominske slovesnosti v misli na položaj in pravice ženske v družbi. V *Vsak glas šteje* moška matrica sicer polni ozračje s seksističnimi

opazkami – računica, kaj je za koga bolj ugodno, žensk kot kandidatke ne vidi. Ženske so si po osvoboditvi 1945. tudi po zaslugi Antifašistične fronte žena Slovenije (AFŽ) izbojevale volilno pravico, pravico do dedovanja, do izobrazbe in načelno naj bi dobile enako plačilo kot moški za enako delo – prevzem družbeno odgovornih vlog v luči zavzemanja za civilizacijske vrednote pa se z ženske strani ni zgodil, hierarhija političnega življenja je bila v moških rokah. Besede ameriškega majorja leta 1945, da narod, ki ima take ženske, ne more propasti, so se vpisale v legendo, urbani vsakdan pa se jih navzema šele v zadnjih desetletjih, in še to ne povsod, ne glede na zakonsko zavezo. Dodaten paradoks.

Oba predsedniška kandidata, bivši in bodoči, po debaklu sprva spoznata, da je življenje prekratko, da bi ga namenila ukvarjanju s politiko. Vizije je obema že v temelju primanjkovalo, politika ju ni mikala, to vemo kot pribito, nastavljena sta bila kot produkt stricev Lesjaka in Novaka. Deziluzirani Hren kani vso to minljivost zamenjati z nečim plemenitim in neprimerno bolj brezčasnim, s pesnikovanjem, umetnostjo. Prelomnost odločitve pa že prekine Jež, Hrenov predhodnik, in ta želi predihan vskočiti na kandidatni vrtiljak v drugo. Igra se bo, po vsej sili, perpetuirala naprej. In ni izključeno, da bo čez čas ponovno potrkal na vrata tudi poet Hren. Ter se nemara celo

pomeril z novinarko Bizjak, ki ji bo volilni štab vodila njegova hči Andreja. Paradoks, ki to ni.

Tarek Rashid, Andrej Murenc

24

GLEDALIŠČE CELJE

Renato Jenček

25

VSAK GLAS ŠTEJE

Tanja Potočnik, Andrej Murenc

Iza Strehar

VSAK GLAS ŠTEJE

februar 2019

Osebe

Lesjak, Martin

Hren, Robert, predsedniški kandidat

Sandra, Lesjakova tajnica

Novak, Danilo

Andreja, Hrenova hči

Jež, predsednik v odhajanju

Bizjak, Jasmina, novinarka

Moder, novinarka

Prvi prizor

Lesjak lista po gori časopisov, Novak poleg njega obeduje suši in se nekoliko nepozorno jezi in posluša.

Novak Pizda.

Lesjak Jebemti. Vsi ga obsojajo. Konservativce še razumem, bi pa mislil, da so liberalci malo bolj odprti... Čakaj, čakaj... Saj sploh niso tako proti...

Novak Ja?

Lesjak Ampak jih vseeno moti dejstvo, da je to počel med državno proslavo.

Novak Jebemti. A res ni mogel bolj anonimno?

Lesjak Ali pa po proslavi. Pred proslavo. Zakaj je bil na voljo wi-fi med proslavo?!

V pisarno pride Sandra.

Sandra Imamo rezultate javnega mnenja.

Lesjak Povej.

Sandra Torej. Vprašanje se je glasilo: kaj vas je najbolj motilo v povezavi z odgovarjanjem na oglas za svinganje predsednika Ježa?

Lesjak In?

Sandra Deset procentov jih ni motilo absolutno nič. Dvajset jih je zmotilo, da se predsednik udeležuje tvrstnih dejavnosti. Petnajst jih je bilo proti dejstvu, da to počne s svojo ljubico in ne svojo ženo. Petinštirideset procentov, torej večina, je bila zgrožena, ker je odgovarjal na oglas v času državne proslave. Deset pa je neopredeljenih.

Lesjak Torej je res. Če tega ne bi delal med državno proslavo, mu podpora ne bi padla!

Sandra Je pa zaradi njega postalo svinganje eden bolj iskanih google zadetkov v naši državi.

Lesjak In... A nam to kaj pomaga?

Sandra Nam ne. Je pa zanimivo... In tudi v ene manjše tuje medije smo prišli, poglejta. Predsednik ene od držav bivše Jugoslavije udeležen v seks škandal.

Lesjak Pred predsedniško palačo se že zbira množica protestnikov, ki zahteva njegov odstop.

Novak Čeprav... Človek je pač odgovoril na oglas za svinganje. Vsi smo že to počeli...

Lesjak No, vsi ne.

Novak Sami puritanci v tej državi. Meni osebno je Jež zdaj bolj všeč, kot mi je bil pred tem.

Sandra V resnici jih ni toliko motilo sviganje kot nespoštovanje državne proslave.

Novak Kdo bi mu zameril?! Naše proslave so dolgočasne, pa še preveč jih imamo! Jaz še nikoli nisem bil na nobeni! Ne zdaj in ne takrat, ko sem bil sam predsednik! V pičko materni, tudi ko sem bil predsednik državnega zbora, me ni bilo na te pizdarije. No, ko sem bil premier, sem se enkrat pojavil. Ampak sem bil pijan, ko pizda... Kateri praznik je sploh bil?

Lesjak Odstopit mora. To bo najbolje.

Novak Najbrž nek kulturen...

Lesjak A si me slišal?

Novak Pizda, v tej državi itak praznujemo čisto vsako menstruacijo... Kaj je že dan reformacije pa kaj dan suverenosti? Jaz še zdaj ne ločim, pa se že štirideset let ukvarjam s politiko.

Lesjak Odstopit mora. Jež.

Novak Ja, to je jasno.

Lesjak Se ti spomniš Hrena?

Novak Koga?

Lesjak Roberta Hrena. Skoraj sva ga zbrala za predsednika, ampak sva se potem odločila za Ježa.

Novak Približno. Ne vem. Vsi ti kurci so mi isti.

Lesjak Ja... Mogoče bi...

Novak Ja, lahko bi ga spet rekrutirala. Dobro sem jaz tebe izuril, moraš priznat.

Lesjak Sandra, prinesi Hrenovo kartoteko.

Sandra Ja, Martin.

Sandra odhiti.

Lesjak Ni šanse, da si Jež povrne podporo. Vsaj zdaj ne.

Vrne se Sandra s kartoteko in jo da Lesjaku. Lesjak jo odpre in pregleda.

Lesjak Torej. Robert Hren. Starost: petinštirideset. Vdovec. Ena hčerka.

Novak Izobrazba?

Lesjak Osnovna šola v Bitnjah, nato gimnazija Ljubljana, vpis na javno upravo, diploma iz javne uprave in potem še magisterij na istem področju. Aja, pa zaključena nižja glasbena šola.

Novak Kateri inštrument?

Lesjak Viola.

Novak Viola?

Lesjak Ja, to je takšna malo večja violina...

In dobro je, da je Hren igral ravno ta inštrument.

Novak Zakaj?

Lesjak Ker so violisti zapostavljeni in se drugi glasbeniki delajo norca iz njih. Ogromno šal obstaja na to temo.

Novak Na primer?

Lesjak V orkestru se kregata violist in hornist...

Novak Ga *prekine*. Hornist?

Lesjak Tisti, ki igra rog.

Novak Glasbenik, ki igra rog, se imenuje hornist? Hornist. Horn-nist. Res?

Lesjak Ja. Torej kregata se violist in hornist...

Novak Ga *ponovno prekine*. Oprosti, ampak, še vedno ne morem verjet, da se lahko kdo imenuje hornist. Haha, hornist. Horny. Potreben, po angleško, a štekaš?

Lesjak Ja. No, saj ni štos v hornistu, lahko je tudi kak drug glasbenik. Torej. V orkestru se kregata violist in fagotist... flavtist.

Novak Glasbenik, ki igra flavto.

Lesjak Tako je. Torej. Kregata se in dereta.

Dirigent izgubi živce in ju vpraša, zakaj se kregata. In violist odgovori: »Ta kreten mi je razglasil struno in ne vem, katero!«

Novak Ne razumem.

Lesjak Za viole na splošno velja, da so vedno razglašene. Violisti naj bi bili drugorazredni glasbeniki, odpadniki, ki niso dovolj dobri, da bi igrali violino.

Novak In zato je ta vic smešen?

Lesjak No, tebi mogoče ni. Ampak pri ljudeh iz glasbene stroke je zelo priljubljen.

Novak In potem pravijo, da imam jaz obupen smisel za humor.

Lesjak Torej, ker violisti na splošno niso dovolj cenjeni, s lahkoto pridobimo volivce, ki igrajo violi.

Novak Fino. In magisterij? Si preveril, da ne bo presenečen?

Lesjak Sandra?

Sandra Preverila, preverila. Stoodstotno neponarejen. Pravilno citiran po navodilih MLA, z navedenimi viri in literaturo. Pisava Times New Roman, velikost dvanajst, razmik med vrsticami ena cela pet, obojestranska poravnava in evropski odstavek. Ima glavo in nogo ter spodaj desno oštevilčene strani, z izjemo naslovnice, ki po pravilih ni oštevilčena. Naslovnica, druga naslovnica, izjava o avtorstvu, povzetek, povzetek v angleščini, kazalo, uvod, vsebina, zaključek in viri ter literatura...

Novak In lektura? Se spomniš, ko so mene skoraj pojebali... Kdaj je bilo to? Pred petnajstimi leti?

Sandra Lektorirala je doktorirana slovenistka Maja Simko.

Novak Odlično. Kaj še vesta o njem?

Sandra Po horoskopu je kozorog, luno ima v devici, ascendent pa v škorpionu.

Novak Pizda, samo kozorogi so zajebani.

Lesjak So, ampak so pa tudi zelo karierno usmerjeni. Dober fokus imajo.

Novak V pizdo materno. Enkrat sem imel kozoroginjo. To je bilo... Kar... Ker kozorogi fukajo tako, kot Finci pijejo, veš. Pijejo samo zato, da se napijejo.

Sandra Tega pa ne bi vedela. Ampak ima pa tehnico in v Jupitru in v Marsu, tako da je v redu. Plus Merkur in Venera v strelcu, Saturn v vodnarju in Neptun v raku. Zelo uravnotešen moški.

Novak V kateri hiši je sonce?

Sandra Drugi.

Novak Super. Kako je umrla žena?

Lesjak Prometna nesreča.

Novak Kdo je bil kriv?

Lesjak Pijan voznik tovornjaka, ki ni pogledal v mrtvi kot, ko je zavijal z avtoceste.

Novak Fenomenalno. Torej je bila ona žrtev. Odlično. Otroci?

Lesjak Ena hčerka. Andreja.

Novak Kaj veš o njej?

Lesjak Ne veliko. Nekaj čez dvajset, študentka.

Novak Naj Sandra malo preveri kuzlenco čim prej.

Sandra Bom.

Lesjak In pokliči Hrena, naj pride sem.

Sandra Prav.

Sandra odide.

Novak Jež ne bo kar tako odstopil.

Lesjak Vem.

Novak Lahko ga pošljemo za kakšno leto, dve v Berlin.

Lesjak Ne bo hotel.

Novak Si ti že bil v stiku z berlinsko erotično sceno?

Lesjak Ne.

Novak No. Takole bom rekel. Jaz sem zase mislil, da sem liberalec. Potem sem pa prišel v Berlin. In ugotovil, da sem precej konservativen.

Lesjak Si že razlagal.

Novak Enkrat sta me tam dve zvezali in potem...

Lesjak Si že razlagal.

Sandra se vrne.

Sandra Hren ima danes čas od treh do petih.

Novak Jebemti. Takrat imam rezervirano savno.

Sandra Lahko pa tudi jutri...

Novak Ne, ne. V redu je, jutri urejamo z Ježem.

Reci mu, naj pride v savno z nama.

Lesjak Nama?

Novak Imaš druge načrte?

Lesjak Ne, samo ne maram ravno...

Novak Ja, razumem. Trije moški sami, nagi

v savni... Zveni kot sausage party.

Lesjak Ja.

Novak Potem bo pa še Sandra prišla.

Trije moški, ena ženska, zveni bolje.

Težava rešena.

Sandra pogleda Lesjaka in postane ji nerodno.

Sandra A res moram?

Novak Saj, če nimaš muce pobrite, ni problema.

Lesjak A te dvanajst tožb zaradi spolnega nadlegovanja ni naučilo, da se ne govori takih gluposti?

Novak A zdaj boš pa TI meni govoril? A te moram spomnit, kaj je bilo pred dvajsetimi leti?!

Kje si bil ti pred dvajsetimi leti?

Lesjak Saj vem...

Novak Ne, ne. Povej, kje si bil.

Lesjak Električar sem bil.

Novak Tako je. In kdo je, ko si mu popravljaval elektriko, zaznal tvoj potencial in te porinil tja, kjer si danes?

Lesjak Ti. A si zdaj srečen?

Novak Ja. Samo da vemo, kje smo.

Drugi prizor

Lesjak, Novak in Hren sedijo v savni, zaviti v bele brisače. Sandra stoji pred savno. Preveč ji je nerodno, da bi se jim pridružila.

Hren V bistvu sem vaju hotel poklicat.

Lesjak Ja?

Hren Zadnje čase se ukvarjam z gradnjo centra za problematično mladino pa mi manjka donatorjev...

Novak Pozabi problematično mladino, ni jim pomoči.

Hren Pardon?

Lesjak Hoče reč, da pusti, da se drugi ukvarjajo z njimi. Zate imava boljšo ponudbo.

Hren Ja?

Lesjak Vem, da sva te na zadnjih volitvah razočarala, ko sva se na koncu odločila, da te ne podpreva, za kar nama je iskreno žal, zato te bova podprla na naslednjih.

Hren Ampak naslednje volitve so šele čez tri leta.

Lesjak No, včasih se je dobro prej pripraviti.

Hren Ampak zdaj sem res čisto v gradnji centra. Zdi se mi, da bo to dober prispevek k skupnosti.

Novak Samo z enim centrom? Ciljaj višje!

Lesjak Rekel si, da imaš težave z donacijami...

Hren Ja?

Lesjak Če bi imel položaj, teh težav ne bi imel.

Novak Ne samo s tem centrom. Lahko bi ustanovil še center za upokojujence, invalide, imigrante, brezdomce, hormonalne babe v menopavzi, ki se jih noče nihče več dotaknit, skratka, vse vrste človekoljubnih, dobrotelčnih ustanov. Če je to tvoj cilj in se ti da ukvarjat s tem.

Hren No, kakorkoli, volitve bojo šele čez tri leta. Jaz pa bi rad center zgradil prej...

Novak Lahko, da bojo volitve prej. Predsednik izgublja podporo. Nisi nič bral?

Hren Sem, ampak ne razumem.

Lesjak Česa?

Hren Zakaj izgublja podporo. Saj se je samo prijavil na plesni tečaj.

Lesjak Kaj?

Hren Ni to problem? Prijavil se je na sambo.

Ali ča-ča-ča. Ne spomnim se.

Novak Aja, ti misliš sving.

Hren Kaj pa?

Lesjak Svinganje in sving ni isto...

Novak Svinganje je... fino. Fajn je. Prideš v paru in zamenjaš partnerja.

Hren Plesnega?

Lesjak Ne. Seksualnega.

Hren se zamisli, očitno si skuša predstavljati.

Hren Ajaaaaa. Hm.

Novak Torej smo dogovorjeni.

Hren Kaj?

Novak Na naslednjih volitvah kandidiraš.

Novak je že povsem prepoten in odide iz savne, Hren je zmeden.

Hren Ampak, a kar tako? Kaj?

Lesjak Kot je rekel Novak. Če res hočeš kaj spremenit, rabiš pozicijo. Spremembe lahko delajo ljudje, ki so na vrhu. Tvoja dobrodelna dela so navdihujoča in častivredna. Mali ljudje pa ne morejo delat sprememb tam, kjer bi res lahko.

Hren Ne vem...

Lesjak Najin predlog ni, da opustiš svoje delo. Pomagalo ti bo.

Hren Moram premislit. Tu je prevroče, da bi lahko razmišljal. Ampak če sem iskren. Politika me ne zanima več.

Lesjak Pojdi domov, prespi in se slišimo jutri.

Hren odide.

Lesjak Sandra?

Sandra pokuka v savno, Lesjak vstane, brisača mu nekoliko zdrsne. Sandra naskrivaj z zanimanjem pogleda tja.

Lesjak Preveri, kdo Hrenu donira denar za gradnjo mladinskega centra.

Sandra Prav.

Lesjak Potem si pa zmisli, kako jih prepričati, da umaknejo svoj denar.

Sandra Zmedena, ker je strmela v njegovo mednožje. Kaj?

Lesjak Donatorji naj umaknejo denar.

Sandra Donatorji?

Lesjak Za mladinski center. Pismo, ženska, zberi se.

Tretji prizor

Lesjak, Novak in Jež so sredi divjega prepira.

Lesjak Ne samo, da si sprožil afero, potem si še izginil!
Jež Kaj pa naj bi drugega? Umaknil sem se, da se stvari poležejo!
Novak V pičko maternu. To je samo še bolj razpizdilo javnost!
Jež Dal sem izjavo za medije, da moram na njen poslovni sestanek v tujino!
Lesjak Potem si pa na socialnih omrežjih objavljaj slike sebe v kopalkah, s koktejlom na plaži na Kanarskih otokih!
Novak Z ljubico.
Lesjak In to ne s tisto ljubico, s katero si se prijavil na svinganje.
Novak Zakaj nisi prišel do naju?
Jež Ker sem se bal, da sta jezna in bosta kričala name.
Lesjak Saj veš, da moraš odstopiti, a ne?
Jež Ne bom.
Novak Jebemti mater, no. Moraš.
Lesjak Samo tako se boš lahko čez nekaj časa vrnil v politiko, verjemi.
Jež In kaj naj v tem času?
Novak Lahko greš z ljubico na Bahame. In potem z drugo na Maldive.
Jež Sta vidva videla slike mojih ljubic?
Novak Sva. Najprej sem mislil, da sta tvoji hčerki. Dobri prasici.
Jež Mislita, da bi ju lahko dobil, če ne bi bil predsednik države? V momentu, ko izgubim položaj, bosta šli.
Lesjak Ne, če te imata res iskreno radi.
Jež Seveda me nimata! Tudi jaz ju nimam. Gre za čisto fizično stvar!

Sandra vstopi v pisarno in poda Lesjaku papir, Lesjak prebere.

Lesjak Dobro. Povej jim, da si iz zanesljivih virov izvedela, da Hren ne namerava imet mladinskega centra, ampak rave diskoteko, kjer bojo mladi plesali, pili, se drogirali in imeli orgije.
Novak Imenovala pa se bo Gomora.

Sandra prikima in odide, Jež z velikim zanimanjem pogleda Lesjaka.

Jež Kje točno bo ta diskoteka?

Lesjak Ne bo je.

Jež Aja, sem se pa že veselil...

Novak Pizda, a jo hočeš?

Jež Kaj?

Novak Diskoteko.

Jež Če sta pa rekla, da je ne bo...

Lesjak Lahko bi bila.

Novak In lahko bi bila v tvoji lasti.

Jež Res?

Lesjak Ja.

Jež Samo nimam dovolj časa, ker moram predsedovati pa to.

Novak Ne bi bilo bolj zabavno imet diskoteko? Vsak dan bi imel na voljo nove, mlade sveže kose mesa.

Sandra skoraj vstopi, ob izrazu »kosi mesa« zavije z očmi in odide.

Jež Bi bilo. Imam idejo.

Lesjak Povej.

Jež Odstopil bom!

Novak Jebemti, pa saj ti sploh nisi tako glup, kot pravijo. Dobra ideja!

Četrty prizor

Fotograf slika Hrena v različnih pozah, Lesjak in Sandra spremljata slikanje.

Hren Zadnje čase zmeraj bolj verjamem, da se v življenju res vse zgodi z razlogom in ob svojem času.

Lesjak Zakaj?

Hren Vidva sta me poklicala s svojo ponudbo, potem so moji donatorji iz neznanega razloga umaknili svoje finance, predsednik Jež je odstopil, zaradi pomanjkanja denarja za mladinski center sem skoraj bankrotiral in zdaj mi je še nekdo ponudil, da odkupi center od mene! Kot sem rekel. Vse se zgodi z razlogom! Vesolje ve, kaj je najbolje.

Lesjak Res je. Vesolje ve... Daj roko na brado... Tako in zamisli se. Super poza! Kot Rodinov mislec.

Sandra Desnica je v boj za predsednika predlagala Janeza Mrharja.

Lesjak Tega kurca? Nisem vedel, da je še vedno politično aktiven. A ni bil nazadnje v parlamentu pred desetimi leti?

Sandra Zadnja leta je predaval na pravni fakulteti.

Lesjak Njega so imeli ljudje kar radi.

Sandra Ja.

Lesjak Jeba je, ker je Mrhar dejansko kompetenten in sposoben. Nekaj bo treba narediti glede tega.

Sandra Hrenu, ki pozira, kako piše. Z levo roko pišeš?

Hren Ja.

Sandra To je odlično! Raziskave kažejo, da ljudje instinktivno bolj zaupajo levičarjem. Ker je na televiziji slika zrcalna. Tako da izgleda, kot da so desničarji. Kar je ljudem bližje.

Lesjak Res je. V Ameriki zadnja desetletja prevladujejo levičarski predsedniki. Reagan, Bush, Obama, Clinton...

Hren Ampak tudi Napoleon je bil levičar pa takrat še ni bilo televizije.

Lesjak pogleda Sandro za odgovor, Sandra ne ve, kaj bi odgovorila na to.

Sandra Pardon, nobene raziskave na to temo nisem delala ali pa brala... Jo naredim?

Lesjak In čemu bi to koristilo?

Sandra Vse lahko nečemu koristi. Moja sošolka

je magistrirala iz primerjave jutranjih rutin petindvajsetih svetovnih diktatorjev.

Hren In to je koristilo...?

Sandra Njej. Dobila je naziv magistrica.

Hren Kje pa je zdaj zaposlena?

Sandra Z možem sta odprla pekarno za pse.

Hren Za pse?

Sandra Najprej sta imela navadno pekarno, potem se je pa začelo strašiti ljudi z glutenom in kako je moka strupena in nezdrava, tako da je šla prodaja navzdol.

Lesjak Mislim, da Napoleon raziskava ne bo potrebna. Hren, naredi Superman pozo.

Hren naredi Superman pozo.

Lesjak Super. Zdaj greš lahko domov, jutri pa začnemo zares. Ven pridejo prve javnomnenjske ankete glede podpore kandidatom, ti boš na drugem mestu, nato začnemo delat na tem, da prideš na prvo mesto.

Hren Jutri bom že na drugem mestu? Kako?

Lesjak A res misliš, da javnomnenjske raziskave, ki jih najdete v naših medijih, temeljijo na mnenju dejanskih ljudi?

Hren Vedno sem imel občutek, da ja.

Lesjak Ne skrbi glede tega. So samo sredstvo za sugeriranje mnenja ljudem. Ljudje pogledajo prve tri odgovore z največ odstotki, nihče pa se pretirano ne pogloblja. Verjemi. Se je že zgodilo, da je seštevek vseh odstotkov vprašanih znašal sto sedem in enkrat celo sto sedemindvajset pa nihče od bralcev še opazil ni.

Hren A tako... Ampak, kako ste pa uredili, da bom jutri na drugem mestu?

Lesjak Ne poglobljaj se preveč, samo zaupaj mi.

Hren Nепrepričano prikima. Če tako praviš...

Peti prizor

Lesjakova pisarna, na pisalni mizi ima goro praznih skodelic kave. Na stolu sedi novinarka Bizjak.

Lesjak Kaj boš? Vodo, sok, kavo, kapučino, makiato, espreso?

Bizjak Nič ne bi, hvala.

Lesjak Imamo tudi brezlaktozno mleko, veš?

Bizjak Ne bi.

Lesjak Dobro. Veš, zakaj sem te poklical?

Bizjak Ti mi povej.

Lesjak Dobro. Povabil sem te, ker sem nekaj slišal o tvojem novem prispevku v sobotni prilogi in ne bi rad, da bi imela težave s kršenjem novinarskega kodeksa.

Bizjak Kakšnim kršenjem?

Lesjak Izdaja lažnih podatkov.

Bizjak Gospod Lesjak, oba veva, da ne gre za lažne podatke in da ne bom kršila nobene kodeksa.

Lesjak Kaj pa, če bi mi dala članek v branje, preden gre v tisk? Da odpravim nepravilnosti in ugotovim, o čem točno je...

Bizjak Točno veš, o čem je. Drugače me ne bi poklical.

Lesjak O čem?

Bizjak O tem, da so zadnji trije predsedniki države in zadnjih pet premierjev zgolj posledica lobiranja tebe in Danila Novaka.

Lesjak Bedarija. A ti trdiš, da našo državo uradno vodijo nastavljene, zmanipulirane lutke?

Bizjak Tako je.

Lesjak Pri božji volji in zdravi pameti.

Bizjak Jaz sem radikalna ateistka in ti povem, da božja volja in zdrava pamet ne gresta skupaj.

Lesjak Se ne pusti zместi. No, potem pa samo pri zdravi pameti... Pa kdo bi temu verjel? Kdo bi temu sploh hotel verjet? Misliš, da bi tvoji bralci radi vedeli, da so tako neumni, da so nasedli najinim manipulacijam in nama dovolili, da imava prste vsepovsod? Gospa Bizjakova...

Bizjak Priimkov žensk se ne uporablja v taki obliki.

Lesjak Prosim?

Bizjak Gospa Bizjak se reče. Če bi bila gospod, tudi ne bi bila Bizjakov.

Lesjak No...

Bizjak Beseda Bizjakova izraža svojino.

Zakaj naj bi jaz komurkoli pripadala?

A je ženska lastnina?

Lesjak Ne, ne, seveda ne. No, hotel sem reč... Si poročena?

Bizjak Ne.

Lesjak Se ne bi raje ukvarjala s tem kot pa s politiko?

Bizjak Prosim?!

Lesjak Saj si razmeroma privlačna ženska... Kakšnih petdeset? Malo čez? Biološka ura ti že malo tiktaka, a ne?

Bizjak A se ti sploh zavedaš, kako primitivno in seksistično zveniš? Nismo več v petdesetih!

Lesjak Kaj? Zakaj? Ne razumem več te politične korektnosti! Saj nisem rekel nič slabega.

Bizjak Če misliš, da temu članku nihče ne bo verjel, zakaj se potem sploh obremenjuješ z njim? Zakaj sem potem tu?

Lesjak Zato, ker deluješ kot razumna, inteligentna ženska. In vsak razumen in inteligenten človek se je sposoben razumno pogovoriti in skleniti kompromis.

Bizjak Gospod Lesjak. Mi slučajno ponujaš podkupnino?

Lesjak Koliko hočeš? Tri tisoč? Pet tisoč?

Bizjak Moja načela niso naprodaj.

Lesjak Dvajset tisoč?

Bizjak Ni ga denarja, ki bi me kupil.

Lesjak Kaj potem hočeš? Položaj?

Bizjak Nehaj se poniževat.

Lesjak Hočeš postat odgovorna urednica naše največje časopisne hiše?

Bizjak Ne.

Lesjak Odgovorna urednica naše glavne televizijske hiše?

Bizjak Ne.

Lesjak Hočeš profesuro?

Bizjak Ne. Nimaš adutov, s katerimi bi me lahko prepričal.

Lesjak Hočeš bit ministrica v naslednji vladi?

Bizjak Ne.

Lesjak V trenutni vladi? Samo reci, mesti ministra za izobraževanje in obrambo bosta kmalu prosti.

Bizjak Ne. Če ti povem, da ni načina, s katerimi bi me lahko prepričal.

Lesjak Sigurno je nekaj. Sigurno obstaja ena majhna želja, ki si je nočeš priznat ali pa si ne upaš seč po njej... Nekaj. Ni važno, kaj. Sigurno je kaj, kar bi lahko imela, pa nimaš, ampak si vseeno neskončno želiš. Nekaj, kar si si želela postat že kot otrok,

ampak nisi mogla, in zdaj to željo skušaš potlačiti, ker se ti zdi smešna in neuresničljiva, ampak vseeno ponoči, ko ne moreš spat noče in noče prit, razmišljaš samo o tem.

Bizjak Razmišlja. No...

Lesjak Kar reci. Naj ti ne bo nerodno. Karkoli. Bomo uredil.

Bizjak Če obljubiš, da se ne boš smejal.

Lesjak Obljubim, seveda obljubim.

Bizjak Hočem izdat svoj pesniški prvenec.

Lesjak Kaj?

Bizjak Ljudje me poznajo samo kot upornico. Aktivistko. Novinaro, ki bo našla kakršenkoli način, da najde sporne podatke in jih objavi. Oseba, ki rada razodeva največje grozote, spletke in prevare, ki se dogajajo okoli nas. Ampak v resnici... V resnici sem pesniška duša, ki osamljeno tava po svetu in išče lepoto in smisel življenja.

Lesjak Neprepričljivo. Hm. V redu... To lahko uredimo...

Bizjak Ampak nočem samo izdat pesniške zbirke. Nočem, da bi potem ljudje govorili: »O, glej to budalo, ki si misli, da zna pisat poezijo.« Za pesniško zbirko hočem nagrado. In dobro kritiko v ugledni kulturni rubriki, ki naj jo napiše priznan pesniški kritik.

Lesjak Tudi to lahko uredimo.

Bizjak Pa še nekaj bi.

Lesjak Povej.

Bizjak Hočem, da je moja poezija baletno uprizorjena v operni in baletni hiši.

Lesjak Kaj? A to se da?

Bizjak Vse se da.

Lesjak Prav. Bomo uredili. Če ti pristaneš na naše pogoje in nikoli ne objaviš članka. Podatke in dokaze boš dostavila do mene in jih bom lastnoročno uničil.

Bizjak Okej, podatke in dokaze ti dostavim po izidu pesniške in baletne kritike.

Lesjak Odlično.

Si sežeta v roke, Bizjak odide.

Lesjak Zakliče. Sandra?

Sandra prihiti v njegovo pisarno, oblečena je drugače kot prej, na sebi ima rdečo obleko.

Sandra Ja?

Lesjak Pokliči kritika Božiča in ga prosi, če se lahko jutri zglesi pri meni... Potem se pozanimaj, kaj ima baletni teater

na repertoarju naslednje leto... Potem greš lahko domov, da se dobro spočiješ, ker bo jutri dolg dan.

Sandra Že?

Lesjak Si izbrskala smeti o protikandidatu Mrharju in jih poslala medijem?

Sandra Sem.

Lesjak Super. Zdaj pa pojdi domov.

Sandra Nervožno in v zadregi. Nisi nič lačen?

Lesjak Hm, ne vem. Sploh nisem pomislil.

Sandra Bi mogoče šel na večerjo z mano?

Lesjak Nimam časa za to. Lahko mi pa naročiš dostavo.

Sandra Razočarano. Prav, kaj pa?

Lesjak Karkoli, samo kitajske ne, sem se je prenajedel.

Sandra prikima in odide, Lesjak nekaj časa brska med svojimi papirji, nato se mu nekaj posveti.

Lesjak Ajaaaa, Sandra!

Sandra Se upajoča vrne. Ja?

Lesjak Mehiške tudi ne bi.

Šesti prizor

Lesjak in Novak stojita v galerijskem prostoru, pred njima je miza, na kateri so hruške, jabolka in banane.

Novak Si uredil z Bizjakovo?

Lesjak Sem.

Novak In kaj je mala pizdunka hotela?

Lesjak Nagrado in dobro kritiko za svojo pesniško zbirko in še baletno uprizoritev pesmi.

Novak *Presenečeno.* No... Tega si pa ne bi mislil... Ampak kot sem ti rekel. Vsak ima svojo ceno, samo valuto je treba najt. In kako si to uredil?

Lesjak Poklical sem Baletni teater in jih prosil, naj dajo Bizjakovo na repertoar. Rekli so, da lahko, pod pogojem, da se oni lahko manj ukvarjajo z baletnimi predstavami in več z reality showi.

Novak In?

Lesjak Poklical sem ministra za kulturo in ga vprašal, kako je s tem.

Novak Kaj je rekel?

Lesjak Rekel je, da itak nima pojma o kulturi. In da če vodstvo teatra dobro utemelji, zakaj so zmenki na slepo tudi performativna umetnost, da potem ne bi smelo bit problema.

Novak Seveda.

Lesjak Potem sem poklical žirijo za Florencijevo nagrado za pesniško delo in so mi rekli, da jih v resnici boli kurac, kdo dobi nagrado. In da že pet let niso prebrali nobene pesmi, ker ta nagrada tako ali tako ni bila mišljena za nagrajevanje umetniške vrednosti poezije.

Novak Odlično.

Lesjak Potem sem poklical še kritika Božiča, tukaj pa se je malo zapletlo.

Novak Kaj pa?

Lesjak Rekel je, da bo napisal kritiko pod pogojem, da legaliziramo poligamijo... Ima namreč ženo in še tri ljubice in se ni nobeni od njih pripravljen odpovedat... Rekel sem mu, da se bom sicer pozanimal, kaj bi se dalo uredit, ampak naj on vseeno še malo premisli, če res ni nič enostavnejšega, kar bi rad.

Novak Ga zelo razumem... To se bo že uredilo... Kakšna je podpora Mrharju?

Lesjak Sandra nonstop pošilja medijem podatke, ki ga diskreditirajo, tako da mu podpora nenehno pada, Hrenu pa narašča.

Novak Odlično. Me pa skrbi nekaj drugega.

Lesjak Kaj pa?

Novak Tisto, česar še nisi preveril, pa sem ti stokrat rekel, da daj čim prej... Danes zjutraj, ko sem se oglasil pri prasici, ki trdi, da je bila moja žena, sem videl trač revije in...

Pride Hren.

Hren Se opravičujem. Sem mislil, da se dobi mo v pisarni.

Novak Bi se morali, ampak potem sem slišal za to razstavo.

Hren se zazre v mizo s sadjem.

Hren Kaj pa je to?

Novak Umetniška inštalacija.

Hren Česa?

Novak Gnijočega sadja. Ki reprezentira našo civilizacijo. Pred svojimi očmi imamo možnost gledat, kako gnije sadje, tako kot lahko gledamo, kako gnije naša civilizacija.

Hren Kdo bi to hotel gledat?

Novak Jaz. Ravno sem kupil celo mizo s sadjem za petnajst jurjev.

Hren Petnajst?!

Novak Jebemti, a nič ne spremljaš sodobne umetnosti? To je Peter Kastelic. On je top trenutno. Doma sem že imel eno njegovo inštalacijo.

Hren Kaj pa je predstavljala?

Novak Ne vem. Bil je gramoz, posut po modrem tapisonu. Spominjala me je na mladost. Tako da sem jo kupil za dvajset jurjev. Na žalost je nimam več.

Lesjak Si jo preprodal?

Novak Ne. Dobil sem novo čistilko, ki ni vedela, da gre za umetniško delo, in jo je posesala.

Lesjak Smola.

Novak Ja. No, čistilko sem seveda odpustil, potem pa sem klical Kastelica, če mi lahko naredi novo, čisto enako inštalacijo, ampak je rekel, da je šlo za stvar navdiha in da ne dela replik svojih del. Je pa prosil, da mu šenkam sesalec, v katerem je bil gramoz.

Hren Zakaj?

Novak Da ga je razstavil v galeriji. In potem sem ga kupil nazaj za trideset jurjev.

Hren Kaj si pa potem z njim?

Novak Doma sem ga imel razstavljenega. Ampak je potem tanova čistilka izpraznila

sesalec in gramoz v njem, tako da je šla tudi ta umetnina v kurac.

Lesjak *Cinično.* Le kako ni vedela, da gre za umetniško delo.

Novak In sem ugotovil, da je bil problem, ker so bile vse moje čistilke do zdaj totalno neizobražene. Ampak zdaj jo pa imam. Zdaj imam čistilko z doktoratom iz umetnostne zgodovine.

Lesjak Če se vrnemo k stvari...

Novak Bleh. Se bom jaz še malo razgledal.

Novak se posveti umetniškimi delom.

Lesjak Robert. Dobre novice imam.

Hren Kakšne?

Lesjak Postal boš narodni heroj.

Hren *Začudeno.* In kako bomo to dosegili?

Lesjak S Sandro sva prišla do sijajnega načrta.

Hren Povej.

Lesjak V ulici petdeset metrov stran bo začela goret hiša.

Hren *Zgroženo.* To je načrt? Da zažgemo hišo?

Lesjak To je začetek načrta.

Hren *Olajšano.* Hvala bogu.

Lesjak Torej, hiša bo začela goret, v njej bo ena majhna punčka. Prišli bojo gasilci in reševalci, novinarji s kamerami.

Hren In kje bomo dobili to punčko?

Lesjak Mojo nečakinjo si bomo izposodili. Sestra ima štiri hčerke, tako da lahko še starost izbiramo.

Hren In gasilci in reševalci je ne bojo uspeli rešit, zato jo bom jaz?

Lesjak Ne, gasilci jo bojo uspešno rešili.

Hren Kakšno vlogo imam potem jaz?

Lesjak Počakaj. Ko bo punčka rešena, boš odhitel do nje in ji prinesel odejo.

Hren In potem se bom slikal z njo in bom predstavljen kot heroj.

Lesjak Ne samo to. Punčka bo naenkrat začela jokati.

Hren Zakaj?

Lesjak Ker bo v goreči hiši tudi njen mali kuža.

Hren Kaj?

Lesjak Tako je. In ti, kot veliki heroj, boš stekel v gorečo hišo, rešil kužka in ga prinesel jokajoči punčki.

Hren A se ti hecaš?

Lesjak Nikoli se ne bi hecal, ko gre za življenje malega, nebogljenega kužka. Ljudstvo ima rado majhne pse. Prisrčni so.

Hren Ker bom rešil psa, bom narodni heroj?

Lesjak Samo to ne bo katerikoli pes.

Lesjak pokaže Hrenu na telefonu posnetek.

Lesjak Vidiš. Ta pes se zna vozit z rolko. Vidiš, kako ljubko se poganja s tačko? Na internetu ima več kot milijon ogledov. Ljudje ga obžujejo.

Hren Ker se zna vozit z rolko?

Lesjak Tako je. Ker je majhen prikupen kužek, ki se zna vozit z rolko.

Hren In kako bomo dobili tega psa?

Lesjak Lastnik je že pristal.

Hren A kar tako?

Lesjak Ja. No, ne. V zameno za manjšo uslugo.

Hren Kakšno uslugo?

Lesjak Res se mi zdi najbolje, da čim manj veš o tem.

Hren Glede na to, da jaz tebi popolnoma zaupam, kar se tiče moje kampanje, bi lahko tudi ti meni malo, se ti ne zdi?

Lesjak Ja, no, ne vem...

Hren Kako lahko pričakuješ, da ti bom zaupal, če ti meni ne?

Lesjak V redu... Nenazadnje je tudi meni Novak marsikaj povedal, ko sem kandidiral za župana pred dvajsetimi leti...

Hren Ko si bil ti župan Maribora, sta z Novakom že sodelovala?

Lesjak Ja, on me je odkril. Tudi do položaja premierja mi je pomagal.

Hren Aha... Torej, kakšno uslugo je hotel lastnik psa?

Lesjak Ima turistično kmetijo.

Hren In hoče državno subvencijo.

Lesjak Ne. Hoče, da mu najboljša produkcijska filmska hiša v državi posname reklamo za njegovo kmetijo.

Hren Kaj?

Lesjak Še posebej dobro reklamo hoče za svoj bio puter.

Hren In kako bomo to dosegili?

Lesjak Produkcijska hiša je na to že pristala.

Hren A kar tako?

Lesjak Ne. Hočejo, da sofinanciramo njihov novi projekt.

Hren In kakšen je njihov novi projekt?

Lesjak Mitološki film. O kralju Matjažu.

Hren To zveni kot zelo drag projekt.

Lesjak Čisto malo jim manjka. Hočejo, da financiramo tri metre brade.

Hren Tri metre... brade.

Lesjak Kralj Matjaž spi za kamnito mizo pod

Peco, ko se bo njegova brada devetkrat ovila okoli kamnite mize, se bo zbudil in...

Hren Vem, o čem govori zgodba o kralju Matjažu.

Lesjak No, hočejo, da financiramo delež njegove brade.

Hren Zakaj bi pa kdo hotel snemat film o kralju Matjažu...

Lesjak Bajе je v resnici družbenokritičen film, v katerem med vrsticami povejo, da ljudje, ki vodijo našo državo, čakajo na ali nemški gospodarski čudež ali nov prihod mesije ali pa da se kralju Matjažu brada devetkrat ovije okoli kamnite mize.

Hren Zakaj bi potem sofinancirali projekt, če kritizira državo?

Lesjak Ker se tako dela s kulturniki.

Hren Kako?

Lesjak Pustiš jim, da ustvarjajo dela, v katerih so socialno in politično kritični, in jih pri tem ne oviraš. Oni pobašejo svoj keš in grejo potem mirno spat prepričani, da so kontroverzni in aktivistični in potem ne zganjanjo več problemov. Mislijo, da delajo spremembe v družbi, čeprav jih v resnici ne.

Hren Aaaa... Nikoli nisem pomislil na to... Prav. Dobro. Še kaj?

Lesjak Ja... Manjša težava. Tvoja hči...

Hren Kaj je z njo?

Lesjak No, živi precej... Kako bi rekli. Svobodno... liberalno... provokativno... promiskuitetno, skratka.

Hren Ima pač svoje življenje. Kaj naj jaz?

Lesjak To že... Ampak to njeno življenje meče slabo luč nate v medijih...

Hren Zakaj?

Lesjak izvleče telefon.

Lesjak No, če pogledamo samo najnovejše naslove... *Prične brati.* »Andreja Hren se z nostalgijo spominja svoje prve orgije... Hči Andreja na vprašanje o očetovih možnostih za zmago odgovorila z besedami: 'Poližite mi pičko, če mislite, da bom odgovarjala na vaša glupa vprašanja,' Andrejo Hren ustavila policija, medtem ko je v avtu vlekla črtico kokaina s sovovnikovega...« No, lahko si predstavljáš česa.

Hren In kaj predlagaš?

Lesjak Razmišljal sem... Si ti bral Shakespearo-vo *Ukročeno trmoglavko*?

Hren Ne.

Lesjak No, drama ima zelo dober nauk... Vsa-ko trmasto žensko se da ukrotiti, samo najtji je treba ta pravega tipa.

Hren Aha...

Hren z mize vzame banano in jo olupi ter ugrizne vanjo. Besen Novak pride do njega.

Novak Ta banana je vredna par jurjev!

Sandra priteče v galerijo.

Sandra Pa kje ste vi trije. Povsod vas iščem.

Lesjak Tukaj.

Sandra So ti všeč razstave? Ker trenutno je v mestni galeriji razstava zgodnjih impresionistov...

Lesjak Aha... Ja, po moje si lahko jutri kakšni dve uri frej, če zato sprašuješ.

Sandra Misli la sem, če bi šel tudi ti.

Lesjak Tak fen pa spet nisem.

Sandra Aha... No. Mislim, da sem našla Hrenovega bodočega zeta.

Hren se prime za glavo.

Lesjak Koga?

Sandra Pevca alternativne glasbene skupine Carnium.

Lesjak Ni Carnium rimsko ime za Kranj?

Sandra Ja, ker se je Laibach tako prijelo, so mislili...

Lesjak Da bi samo ponovili recept. Seveda. Pokliči ga.

Sandra prikima in odhiti.

Novak A jo lahko že položiš? Pizda, že tri leta se ti nastavlja.

Lesjak Mah. Če je zaljubljena, je vsaj bolj učinkovita pri delu, ker mi hoče ustreč.

Novak A v postelji pa misliš, da ti ne bi?

Lesjak Me sploh ne mika izvedet.

Novak Pa saj je fukabilna. Hren, a tebi ni?

Hren Kaj?

Novak A tebi Sandra ni fukabilna?

Hren Fukakaj?

Novak Meh. Sami asekualni idioti.

Sedmi prizor

Hren ima telefonski klic, očitno opravlja intervju. Njegova hči Andreja sedi na kavču, kadi in pije pivo ter sama pri sebi na glas komentira Hrenove odgovore, Hren ji maha, naj bo tiho.

Hren V telefon. Menim, da bi morali bit do beguncev bolj odprti in strpni in jim pomagat, da čim prej pridejo iz naše države v druge.

Andreja Pa jim dat še par spominkov, ko jih pošljemo iz države. Idrjsko čipko, prekmursko gibanico pa kakšen zrezek lipicanca.

Hren Glede brezposelnosti mladih; vseeno ne povečujemo revščine. Od nekdanj so starši finančno skrbeli za svoje otroke, le da navadno samo do konca študija. Zdaj, ko je velika stopnja brezposelnosti med mladimi, bi morali bit starši veseli, da delajo dlje, saj se delovna doba daljša, in imajo denar, da svoje otroke preživljajo tudi do štiridesetega, če je potrebno.

Andreja Sanje vsakega mladega. Pa še naše cankarjanske, posesivne mame bojo srečne.

Hren O volilni udeležbi sem veliko razmišljal.

Po mojem bi bilo dobro, da se uvedejo določene ugodnosti. Prvih tisoč državljanov, ki pride na volišča, bi dobilo gratis glas... Tako je, njihov glas bi štel za dva. Poleg tega bi vsak državljan, ki bi prišel na volišče, dobil majico z napisom »Volim, torej sem.«

Andreja Pa vsak bi dobil še pohan zrezek lipicanca.

Hren Kakšne so moje ideje? Razmišljal sem, da bi v SSKJ-ju uradno spremenil, da se volivci pišejo z I-jem. Torej volilci. Zdi se mi, da ima dosti ljudi težave s tem... Vključno z mano!

Andreja Poleg tega bi vpeljal subvencijo na vložke in tampone. Menstruacijo bi imele ženske samo še trikrat na leto in analni seks bi detabuiziral tako, da bi se o njem učili že otroci pri spolni vzgoji v vrtcih. Pa lipicance bi začeli streč v fastfoodih.

Hren Seveda, z veseljem. Lep pozdrav! *Andreji.* Malo si pa vulgarna.

Andreja Kaj češ.

Hren Pa zakaj hočeš na vse načine jest lipicance?

Andreja Saj jih nočem. Mi je pa smešno.

Hren Nikoli nisem razumel tvojega smisla za humor.

Andreja Mami ga je.

Hren Ja...

Andreja Pa nadut si postal, če še nisi ugotovil. Tale medijska pozornost ti je zlezla v glavo. Toliko, da veš.

Hren Temu se reče, da pridobivam na samozavesti.

Andreja Whatever. Friendi me zabavajo zaradi kmetije, ki jo zganjaš.

Hren Če hočeš kaj spremenit, rabiš položaj.

Andreja In kaj boš ti spremenil?

Hren Zgradil bom mladinski center pa še kakšnega za socialno ogrožene.

Andreja Ja, sto postov.

Osmi prizor

V Lesjakovi pisarni se pogovarjata Lesjak in novinarka Moder.

- Lesjak** Karkoli!
Moder Res karkoli?
Lesjak Res karkoli!
Moder Karkoli rečem, bom dobil!
Lesjak Če intervju, ki si ga naredil s Hrenom, ne pride v javnost.
Moder No... Na fakulteti za biologijo je razpis za mesto asistenta, na katerega bi se rad prijavil.
Lesjak In težava je?
Moder Ne ustrezam pogojem.
Lesjak Kakšni pa so pogoji?
Moder Magisterij iz biologije ali sorodnega področja, povprečna ocena v času študija nad osem in pol ter objavljena vsaj dva strokovna članka v naših ali tujih publikacijah.
Lesjak Aha... Torej bojo spremenili pogoje. Kate- rim pogojem ti ustrežat?
Moder Prosim?
Lesjak Kaj znaš? V čem si dober? Kaj si dosegel?
Moder Imam diplomo iz novinarstva...
Lesjak Kaj bolj posebnega!
Moder Posebnega?
Lesjak Tako je. Čim bolj unikatno, da boš edini kandidat, ustrezen pogojem...
Moder Hm. Ne vem. V srednji šoli sem igral v bendu...
Lesjak Odlično! Še kaj? Kakšna ročna spretnost ali šport?
Moder No, dvakrat na teden hodim na zumbo...
Lesjak Super.
Moder Pa pred petimi leti so mi odstranili slepič, ampak ne vem, če je to uporabna informacija.
Lesjak Seveda je. Skratka, sva zmenjena?
Moder Sva. Se oglasim s posnetkom intervjuja, ko bo objavljen nov razpis.

Moder in Lesjak si sežeta v roke, Moder odide.

Lesjak Zakliče. Sandra! Sandra pride v pisarno. Nalogo imam zate. Pokliči predstojnika oddelka za biologijo in mu naroči, naj spremeni razpisne pogoje za mesto asistenta na njihovi fakulteti. Pogoji naj bojo: kandidat ne sme imet slepiča in mora obvladat zumbo. Prednost naj imajo kandidati, ki so v preteklosti igrali v bendu. To je to.

Sandra Prav. Čeprav bi znal Mladenovič težit...
Lesjak Če bo kaj kompliciral, ga spomni, kako je lani moj odvetnik našel luknjo v zakonu, zato da lahko zdaj njihovi študentje na laboratorijskih vajah secirajo žive človeške ribice.

Vstopi Hren, z motiko v rokah, košaro krompirja, blaten je.

- Lesjak** Kako je šlo okopavanje vrtičkov?
Hren Zanimivo je bilo.
Lesjak To bo fenomenalna promocija. Bodoči predsednik okopava vrtičke z upokojenkami... Nekaj se morava pogovoriti.
Hren Kaj pa?
Lesjak Pozabil sem ti naročit. Ne dajaj intervjujev ali izjav brez moje vednosti in potrditve. Ne odzivaj se na povabila na javne nastope, če jih jaz ne odobrim. O vseh stikih z javnostjo moram bit obveščen.
Hren Zakaj? Saj sem bil dober?
Lesjak Em. Ja in ne. Ampak naj se to ne ponovi.
Hren Ampak nekaj nastopov bom pa moral imet...
Lesjak Seveda. Smo ti ga že uredili, na televiziji. Čez dve uri ga imaš.
Hren Dve uri?! Ampak nisem še pripravljen na soočanja in napadanja voditeljev!
Lesjak Saj ti ni treba bit.
Hren Ne?
Lesjak Ne.
Hren V informativnih oddajah so voditelji zelo napadalni.
Lesjak Saj ne boš nastopil v informativni oddaji. Tega nihče ne gleda!
Hren Kje pa bom?
Lesjak Tam, kjer je najvišja gledanost. Aja, in kar se tiče majic z napisom »Volim, torej sem.«...
Hren Aha...
Lesjak Navdušeno. Super ideja! Smo že naredil promocijski material!

Vstopi Sandra s kuharskim predpasnikom, na katerem piše »Volim, torej sem.«
Lesjak Evo, to boš nosil danes v kuharski oddaji!
Hren Kuharski oddaji?
Lesjak Tako je! Kot gost boš nastopil v priljubljeni oddaji »Hrana polni praznino.«

GLEDALIŠČE CELJE

- Hren** Kako pa bom pridobil volivce, če bom nastopil v kuharski oddaji?
Lesjak Te so med najbolj gledanimi! Ljudje raje gledajo kuharske oddaje kot pa volilna soočenja. Skratka, ker nisem vedel, kako si dober v kulinariki, jim je Sandra rekla, da boš spekel jajca.
Sandra In ko boš pripravljaj jajca, komentiraj, da si si izbral demonstracijo peke jajc, ker je Slovenija v obliki kokoši in ker kokoš nese jajca, jajca so torej podmladek, na mladih pa svet stoji.
Hren A niso piščanci kokošji podmladek?
Lesjak Pridejo pa iz jajc, a ne?
Hren Ne izležejo se iz vseh jajc piščanci. Ta, ki jih mi jemo, so v resnici kokošja menstruacija.
Lesjak Definitivno ne komentiraj tega! Nihče noče poslušat o menstruaciji, naj bo ženska ali pa kokošja, a si normalen?!**Sandra** Potem te odpeljemo na finalni izbor za miss Kozmos. Fotografiral se boš z zmagovalko in spremljevalkama.
Lesjak Pa glej, da jim ne boš spuščal preveč seksističnih pripomb... Ali pa jih preveč gledal v dekolte... Predvsem pa nobene od njih ne pokliči miška. To je enkrat naredil Novak in se ni dobro končalo.
Sandra Ampak ne pa jim dat občutka, da so asekusualne. Vseeno naj se ob tebi počutijo privlačne.
Lesjak In pametne. Povadi. Pretvarjaj se, da je Sandra privlačna, malo pomanjkljivo oblečena blondinka.

Sandra je vidno prizadeta, Hren odide do nje, jo prime okoli pasu in pozira ob njej.

- Lesjak** Zrihtali smo ti tudi vlogo v telenoveli. Igral boš dolgo pogrešanega očeta glavne junakinje, za katerega so vsi mislili, da je mrtev, v resnici pa je polbrat njenega izvoljenca.
Hren V telenoveli? Ki bo na televiziji... Ah. To pa... Hm. Ne vem, no. Ne znam.
Lesjak Ni težko.
Hren Edino, kar imam igralskih izkušenj, je, da sem v vrtcu igral lisico v *Rdeči kapici*.
Lesjak Super bo. Vzame gradbeno čelado. Nato boš še na gradbišču malo vozil bager, da te pofotkamo. Pa v bolnici boš oblečen v klovn razveselil par bolnih otrok.

Lesjak vrže Hrenu rdeč nosek.

41

Deveti prizor

Lesjak govori po telefonu, Novak medtem igra golf na pisarniški golf opremi in sam pri sebi komentira Lesjakov pogovor.

- Lesjak** Ne, ne samo, da osvojiš to punco. Ukrotiš... Pelji jo na par zmenkov, naj se tako zaljubi, da nekaj mesecev ne bo škandalov in neprimerne obnašanja, nato pa si spet prost...
Novak Po domače, nadržila naj jo kot Američani iraške naftne ploščadi.
Lesjak Ne, se čisto zavedam, da ne živimo v osemnajstem stoletju... Kaj pa bi te pričalo, da bi to naredil?... To vsi pravijo. Ne gre za dogovor ali usluge. Bolj za pomoč... Zakaj? Ker vsi vemo, da kot pevec majhne skupine, ki občasno nastopa na manjših koncertih in festivalih, ne moreš veliko zaslužiti. Oziroma da se preživljaš kot natak... Ne, se strinjam, nič ni sramotnega v tem, da si natak.
Novak Če ni sramotno, zakaj potem poudarja, da ni sramotno?
Lesjak Ampak ali se ne bi bilo lepo preživljat samo z glasbo?... Videl sem vašo facebook stran. Ima samo 350 sledilcev... Poslušal sem nekaj vaših skladb. Niso slabe.
Novak Tako velik alternativec, ampak facebook ima pa vseeno, a? Pizdun.
Lesjak Dal sem jih poslušat tudi glasbenemu producentu Mihajloviču... Tako, točno ta Mihajlovič...
Novak Aaaa, za Mihajloviča ga pa zanima, kaj ima za povedat, a?
Lesjak Da imate potencial. S pravim menedžerjem bi lahko dobili tudi mednarodno prepoznavnost... No, meni se zdi, da smo zmenjeni. Andreja bo jutri zvečer v Had baru. Ti na mail pošljem njen facebook in instagram profil.

Lesjak konča klic.
Novak Zdaj bo treba še Mihajloviča poklicat?
Lesjak To sem že uredil. En njegov menedžer bo priredbo njihove skladbe prodal mobilnemu. Lepo bojo zaslužili in reklama bo predvajana v desetih državah.
Novak Kaj si mu pa dal v zameno?
Lesjak Zmenek s Sandro.
Novak A ona to ve?

VSAK GLAS ŠTEJE

40

Lesjak Ne še...

Novak Z ognjem se igraš, moj mali Lesjak.

Nočeš ranit ženskega ega, verjemi.

Se ne spomniš, kako me je moja četrta žena polila z bencinom in poskusila zažgat?

Lesjak Ni bila to tretja?

Novak Ne, tretja je bila kar fejest.

Lesjak Ja, no. Vsak ima svoj okus... Daj, greva na en viski.

Novak A kar tako?

Lesjak Ne. Proslavljamo. Mrhar je odstopil kot kandidat!

Novak Ja?

Lesjak Dali smo pregledat njegov doktorat in ugotovili nedosledno navajanje virov.

On se je nekaj izgovarjal, saj je bilo po medijih, nisi nič bral?

Novak Mah. Saj mi ti vse poveš.

Lesjak No, ko so ga vlačili po medijih,

je njegova žena postala nevrotična, njen zakon se je začel krhat. Zato se je odločil, da bo raje rešil zakon, kot pa da bi se potegoval za predsednika.

Novak Kakšna pička brez jajc. Točno

to se je zgodilo, ko sem bil drugič poročen, pa sem vseeno raje izbral mesto ambasadorja kot pa njo.

V pisarno pride Sandra s kupom plakatov, na katerih pozira Hren. Na plakatih je poleg portreta napis »Volim, torej sem.«.

Sandra Andreja je včeraj dobila kazen.

Lesjak Zakaj?

Sandra Uriniranje v javnosti. Pri cerkvi.

Lesjak Pokliči Roka in ga vprašaj, kako napreduje njegovo osvajanje trmoglavke.

Novak plane v glasen krohota, Lesjak zavzdihne, Sandra pokaže plakate.

Sandra Evo. Oblikovalec je naredil par vzorcev.

Novak Ta je odličen.

Novak pokaže na plakat, na katerem Hren vozi traktor.

Sandra Meni pa ta.

Sandra ima v rokah plakat, na katerem Hren boža mačko in činčilo.

Lesjak Tudi ta dva nista slaba.

Na enem plakatu Hren daje »nezavestnemu« umetno dihanje in na drugem se v vrtcu s triletnimi otroki igra z lego kockami.

Novak No, če je to to za danes, potem se bom jaz počasi odpravil na lov na merjasce.

Lesjak prejme SMS.

Lesjak Prekleta prasica.

Novak Ej! Saj te vsakič povabim zraven, pa nikoli nočeš!

Lesjak Ne ti! Bizjakova!

Novak Ženskih priimkov v takih primerih baje ne smemo uporabljat v svojilni obliki.

Lesjak Boli me kurac! Članek je objavila!

Novak Hehe, očitno se bo morala posloviti od Florencijeve nagrade.

Lesjak Sandra!

Sandra Ja?

Lesjak Aja, si že tu. Pokliči Modra. Glede na to, da mu bomo zrihtali profesuro, nam lahko naredi dodatno uslugo.

Sandra Kaj pa?

Lesjak Ne vem, ampak ukrepat je treba hitro.

Napiše naj članek, v katerem diskreditira novinarko Bizjak.

Novak Hehe, grem jaz raje divje prasice loviti pa novinarske vam prepustim.

Novak odide.

Lesjak Zbrskaj vse, kar je naredila narobe v svoji preteklosti.

Sandra Velja.

Lesjak Moder pa naj napiše članek, da je ona... Hm, kaj bi jo lahko razvrednotilo?

Sandra Ksenofob?

Lesjak Tega nihče ne bo verjel.

Sandra Marksistka?

Lesjak Preveč splošno.

Sandra Levičarska ekstremistka?

Lesjak Fenomenalno! Naredi raziskavo, koliko je Hrenu padla podpora zaradi članka.

Sandra Prav.

Lesjak Kaj delaš jutri zvečer?

Sandra Nič. Zakaj?

Lesjak Bi šla na zmenek?

Sandra Res? Fak. Ja. Takoj.

Lesjak Ob osmih v restavraciji Florentino.

Sandra Vau.

Lesjak Pa obleci tisto rdečo obleko z rožami, ki ti super poudari oči.

Sandra Prav.

Lesjak Pa rdečo šminko.

Sandra Z veseljem.

Deseti prizor

Novak, Hren in Lesjak s puškami streljajo glinaste golobe.

Novak Sem vama rekel, da pomirja.

Lesjak Res je. Kar bolj miren sem glede Bizjakove in njenega članka. Znaš igrat bobne?

Hren Ne, zakaj?

Lesjak Zvečer je v študentskem naselju žurka s koncertom. In boš pri enem komadu bobne zraven igral.

Na teren prihiti Sandra.

Sandra Raziskave so narejene.

Lesjak Povej.

Sandra Po kuharski oddaji mu je priljubljenost narasla za enajst procentov... Po izidu članka Bizjakove...

Lesjak Novinarke Bizjak.

Sandra Kakorkoli. Po članku pa padla za dvajset procentov in še vedno pada.

Lesjak Pa Modrov članek?

Sandra Ni pomagal. Vsi mislijo, da gre samo še za eno od laži vaju z Novakom.

Lesjak Si kaj našla o Bizjak?

Sandra Na začetku kariere je sicer pisala za najstniško dekliniško revijo, v kateri je dajala napotke, kako osvojiti fanta in kako shujšati z melonami.

Novak Kako shujšati z melonami? Zakaj ne raje, kako dobiti večje melone?

Sandra Nekaj časa je bila ljubica bivšega hrvaškega ministra.

Lesjak Premalo.

Sandra V njeni zdravstveni kartoteki piše, da je pri šestnajstih delala splav in da ima težave s ščitnico.

Lesjak Premalo.

Sandra Njena cimra iz študentskega doma mi je dala to fotografijo.

Sandra mu izroči fotografijo.

Lesjak Pa to je super! Zakaj nisi tega takoj pokazala!?

Novak Kaj je?

Lesjak Bizjakova, zavita samo v slovensko zastavo, kadi marihuano in pije šnops.

Novak Daj še meni... Lej jo, prasico malo. Saj sploh ni tako slaba.

Lesjak Ovita je v državni emblem in zraven pije in kadi! To je skrunjenje! Fenomenalno!
Sandra Zvečer še velja? Florentino ob osmih?
Lesjak Seveda.

Enajsti prizor

Sandra pijana zvoni na vratih. Odpre ji Andreja.

Sandra O, Andreja. Pa ti...sploh nisi tako strašna v živo. Nič grozna. Prav krotka, bi lahko rekla.
Andreja Zakaj bi bila grozna?
Sandra No, krotka bi bilo mogoče že pretiravanje.
Andreja In ti si?
Sandra Sandra. Tajnica.
Andreja Čigava?
Sandra Kje imaš pa očeta? Mislim gospoda atija.
Andreja Na enem žuru igra bobne. A kaj rabiš?

Sandra plane v jok.

Sandra Vse naredim, ampak res vse... In sem mislila, evo. Ugotovil je. Končno vidi, da je tista, ki jo on rabi in hoče, pet centimetrov pred njegovim nosom.
Andreja Kdo? Moj stari?
Sandra Ampak ne. On me je kot eno kurbo dal nekemu ogabnemu sedemdeset let staremu glasbenemu producentu v zameno za protiuslugo. Na bruhanje mi je šlo, ko sem ga gledala. Ogaben tip.
Andreja Kaj?
Sandra Po tem, ko sem dobesedno vse naredila zanj. Zmeraj sem na razpolago! Zaradi tega nimam prijateljev. Zato sem tudi prišla sem! Ker nimam nobenega, da bi se lahko pogovorila...
Andreja Z mojim starim si se prišla pogovarjat o ljubezenskih težavah?
Sandra Ja. Ti si še mlada pa ne veš. Ampak ljubezen je mrtva. Ti si še mlada, ampak jaz. Jaz sem pa izkušena. In ti povem. Moški so prasci.
Andreja Ja, tega nisem še nikoli slišala.
Sandra En slabši od drugega.
Andreja Kaj pa vem. Jaz sem ravno spoznala nekega tipa...
Sandra Roka, ja.
Andreja Kaj?
Sandra Kaj?
Andreja Kako ti veš, kako mu je ime?
Sandra Komu?
Andreja Roku.
Sandra Ker si mi povedala.
Andreja Ne, ti nisem.
Sandra Si.

Andreja Kdaj?
Sandra Zdaj.
Andreja Ne, nisem.

Andreja jo v tišini gleda.

Sandra Prav. Vem, ker sem ga jaz izbrala zate. Ampak sem dobro izbrala. Priznaj. Vidiš, kako sem dobra v tem, kar delam!
Andreja Kaj? Ne štekam. Kaj se dogaja?
Sandra Moj šef, od tvojega očeta mentor, ljubezen mojega življenja in oče mojih bodočih otrok, je sklenil, da te je treba ukrotiti.
Andreja Ker živimo v petdesetih.
Sandra No, in smo ti našli moškega, ki bi te bil sposoben ukrotiti.
Andreja Prekleti prasci. In Rok, preklet prassec. Zakaj pa je pristal na to?
Sandra Komad od njegovega benda bo v reklamah za telefon.
Andreja Koji kurac.
Sandra No, to je življenje. To je ljubezen. Misliš, da boš dobil torto, natakati ti pa prinese kislo repo z ocvirki. Blijak. To je moja mama kuhala ob sobotah.
Andreja Kaj pa, če se maščujeva?
Sandra Zmeraj je razkuhala tisto repo, da je bila potem še bolj ogabna.
Andreja Alo, zberi se! Maščujva se jim.
Sandra Kako?
Andreja Sesujva te velike plane, ki jih imajo z očetovo kampanjo.
Sandra Lahko bi »ponesreči« zanosila z njim. Ampak če me noče. Veš, da je lani samo sedemkrat položil roko na mojo ramo, pa še to povprečno samo za dve cela tri sekunde? No, pa dvakrat se je ponesreči podrgnil obme, ko sem pobirala prazne šalice z njegove mize. Misliš, da se je namenoma podrgnil in da to kaj pomeni?
Andreja Ne, tip je kreten... Ti si pomemben del kampanje. Kaj pa, če izgineš in se morajo znajt brez tebe?
Sandra In potem bo Martin ugotovil, da me ni in da me pogreša in pravzaprav ljubi.
Andreja Nekaj drugega. Da jim res spodleti. Eden od njihovih velikih načrtov.
Sandra In potem bo Martin sesut in jaz ga bom tolažila in potem se bova celo noč ljubila.
Andreja A si ti vedno taka ali samo, ko si pijana?
Sandra Ne vem. A to, kar sem zdaj, je pijana?

Andreja Pomisli malo, Sandra. Kaj pripravljajo, kar jim lahko uničiva?

Sandra molče vstopi, odide do kavča, se uleže in zaspí. Andreja preveri, če spi, nato odpre njeno torbo, vzame iz nje papirje in jih bere.

Dvanajsti prizor

Sandra, Hren in Lesjak v pisarni. Sandro boli glava in se ne zaveda povsem, kaj se dogaja okoli nje.

Lesjak Sandra, kako je z Bizjakov, Bizjakinjo. Novinariko Bizjak?

Sandra Hm? Kaj?

Lesjak Kaj je s tabo? Dolga noč?

Sandra Ja.

Hren Pri meni je spala.

Sandra Sem mogoče ključke od pisarne pustila pri vas doma? Nikjer jih ne najdem ...

Lesjak Kaj? Sandra, zakaj nisi šla z Mihajlovičem domov?

Sandra Pusti me.

Lesjak Kaj je z Bizjakovo?

Sandra Čisto so jo diskreditirali. Zdi se jim sramotno, da je to naredila s slovensko zastavo.

Lesjak Odlično.

Sandra Kar malo prehudi so za moje pojme. Komentirajo, da bi jo bilo treba dat pred zid in ustrelit.

Lesjak Saj je ne bojo.

Sandra Meni se zdi vseeno vse skupaj preveč.

Lesjak Vsak je pameten v anonimnih komentarjih. Ne skrbi.

Sandra Zmerjajo jo s kuzlo.

Lesjak Poleglo se bo.

Sandra Meni se zdi, da smo šli predaleč.

Lesjak Sandra! Saj smo samo objavili fotografijo.

Sandra Ja, in ni bila za javnost ... Lastnici fotografije sem rekla, da ne bo za v javnost ...

Lesjak A zdaj boš pa kar naenkrat moralna? A si mu vsaj dala ljubčka?

Sandra Kaj? Komu?

Lesjak Mihajloviču. A si mu pustila, da te malo po riti pošlata? To on rad dela.

Sandra Jebi se.

Sandra zapusti prostor.

Lesjak Pismo, ti PMS-ji.

Lesjak prejme telefonski klic.

Lesjak Živ... Aha. A... Dobro. Sranje... Kaj bomo pa zdaj? ... Aha, aha.

Lesjak konča telefonski klic.

Hren Kaj pa je?

Lesjak Zapleti s psom.

Hren Kakšnim psom?

Lesjak Psom, ki bi ga ti moral rešit iz požara.

Hren Kaj pa zdaj?

Lesjak Ne skrbi. Imamo fotošop. Namesto psa boš imel v roki vrečko čipsa, potem pa bomo to sfofotošopirali. Vse bo super. Kje je Sandra? Sandra!

Nekaj časa čakata, da bo pritekla v prostor.

Lesjak Zdaj jo pa že malo pogrešam ...

Trinajsti prizor

Lesjak obupan sedi v poltemi na kavču in pije viski ter govori v telefon.

Lesjak Rabim te... Vse gre narobe, če te ni. Pogrešam te. Pridi nas rešit. Sandrica. Kje si?

Vstopi Hren.

Hren Kaj pa je?

Lesjak *Obupano zavzdihne.* Ah, kje bi začel... Konec je.

Hren Česa?

Lesjak Konec je. Kaput. Finito. Sovražijo te.

Hren Zakaj bi me kdo sovražil?

Lesjak Zakaj? Zakaj?! Zakaj! Nisi videl?

Hren Posnetka? Sem. Tam je punčka, ki joče, jaz grem v gorečo hišo in ji prinesem psa. In ona ne joče več. Lepo so sfofotošopirali.

Lesjak Ja, ampak pred kako uro je prišel v javnost tudi original posnetek! Posnetek, v katerem ti rešiš vrečko čipsa in zato punčka ne joče več.

Hren Glavno, da punčka ne joče več?

Lesjak Menedžerji protikampanje so že vskočili in v javnost spustili novico, da ti je podjetje čipsa plačalo dva milijona, da si nastopil v njihovem oglasu.

Hren To pa ni dobro.

Lesjak Nakar se je sprožila še cela veriga. Nekdo je prijavil seciranje človeških ribic na biološki fakulteti društvu za pravice živali. Ti zdaj gladovno stavkajo pred fakulteto. Predstojnik je bil tako besen, da Modru ni dal profesure, ampak je zaposil zares kompetentnega kandidata. Moder je seveda takoj objavil tvoj intervju in dal izjavo, da smo ga podkupili in pisali članke, v katerih smo diskreditirali protikandidate. Nato so začele padat še ostale domine. Vsi so odstopili od dogovorov, ki smo jih naredili, za piko na i pa je nekdo še izdal, da pošiljam preživnino tajski prostitutki, ki sem ji po nesreči naredil otroka.

Hren Otroka imaš na Tajskem?

Lesjak Ne bi zdaj o tem.

Hren In kaj zdaj?

Lesjak Škode se ne da več popraviti. Rešitev bi bila kvečjemu, če bi te posneli, kako rešiš helikopter, poln sirot, pred strmoglavljenjem, ampak sem že klical v sirotišnico in nočejo posodit otrok ...

Hren Potem je to to?

Lesjak Tako je.

Vstopita Sandra in Andreja. Andreja nosi v naročju psa.

Andreja Zdaj vama je verjetno jasno, zakaj je šlo vse narobe. Upam pa, da vama je jasno tudi to, da ne živimo več v petdesetih.

Sandra *Rahlo nervozna.* Na naslednjih volitvah bom predsednica kampanje pri kandidatki Bizjak. Ja, prepričala sem jo, da gre v politiko. Pa da vidimo, kdo bo zmagal.

Lesjak Sandra, Sandrica. Daj, ostani. Greva na večerjo? Jaz in ti. Prisežem. Nobenega Mihajloviča zraven, ali pa kogarkoli.

Andreja Sandra, ne se dat.

Sandra Ne vem, kaj sem sploh videla na tebi. *Sarkastično.* Verjetno sem imela triletni PMS.

Andreja Aja, pa na psa sem se navezala in ga bom obdržala. Toliko, da vesta.

Andreja in Sandra odideta.

Lesjak Ah, ta ranjen ženski ego. Evo, to se pa zgodi, če se žensk ne ukroti.

Hren V bistvu mi je odleglo. Zjutraj sem se med britjem urezal. In po tem bližnjem srečanju s smrtjo sem ugotovil, da je življenje prekratko, da bi ga posvetil politiki. Nečemu bolj plemenitemu bi se rad posvetil.

Lesjak Mladinskemu centru?

Hren Ne. Kaj je najbolj večna stvar, ki jo lahko ustvariš na tem svetu? Kaj je edina stvar, v kateri lahko izpiraš iz duše prah vsakdanjega življenja? Kaj je neminljivo v tem minljivem svetu? Umetnost. In predvsem poezija.

Lesjak Tako pravijo, ja.

Hren Dragi moj Martin. Odločil sem se, da bom postal pesnik!

Lesjak Lepo. Če rabiš dobro kritiko, povej. Božič mi je dolžen uslugo.

Hren nalije sebi in Lesjaku kozarec viskija.

Hren Na večnost!

Lesjak Na večnost!

Nazdravita, v sobo pride Novak.

Novak Evo mene! Kako nam kažejo ankete?

Lesjak in Hren se v zadregi spogledata.

Hren Dobil sem genialno idejo!

Lesjak Ja?

Hren Roka izurita in pošljita na volitve! Priljubljenost mu iz dneva v dan narašča!

Lesjak V mislih imam nekaj drugega.

V pisarno vstopi navdušen Jež.

Jež Sem vedel, da me bosta slej kot prej poslala nazaj v igro!

Zastor.

Aljoša Koltak, Maša Grošelj, Andrej Murenc

Andrej Murenc, Maša Grošelj, Živa Selan, Aljoša Koltak

50

GLEDALIŠČE CELJE

51

VSAK GLAS ŠTEJE

PRVIČ V GLEDALIŠČU CELJE

SANJA GRČIĆ

kostumografka

Rojena leta 1970 v Mostarju, Bosna in Hercegovina. Diplomirala leta 2002 na NTF v Ljubljani, smer oblikovanje tekstilij in oblačil. Od leta 2007 ima status samostojne ustvarjalke v kulturi in se profesionalno ukvarja z umetniškim in industrijskim oblikovanjem tekstilij in oblačil, gledališko, filmsko, lutkov-

no in video kostumografijo, performansom, multimedijo, modnim stiliziranjem za televizijo in časopise ter organizacijo in kustodiranjem razstav s področja modnega oblikovanja. Kot predsednica, umetniška direktorica in kuratorica društva SOTO je prejela številne strokovne nagrade. Od leta 2001 je stilistka na slovenski nacionalni televiziji. Je lastnica blagovne znamke Firma by Sanja in solastnica zadruga ter trgovine Zoofa. Kot kostumografka sodeluje z režiserji_kami (Marko Bulc, Matjaž Farič, Igor Pison, Tomaž Gorkič, Matej Nahtigal, Barbara Zemljič, Varja Močnik), koreografi_kami (Jana Menger, Matjaž Farič, Rosana Hribar, Sinja Ožbolt) in umetniki_cami (Jasmina Cibic, Irwin). Živi in dela med Ljubljano in New Yorkom.

POLONA JANEŽIČ

avtorica glasbe

Rojena leta 1980 v Ljubljani, diplomirana učiteljica španščine in sociologinja kulture, kot glasbenica samozaposlena v kulturi od leta 2008.

Je članica glasbene skupine Katalena, s katero so od nastanka leta 2001 do danes izdali sedem plošč in lani ustvarili ter posneli tudi glasbo za otroški balet *Kekec* v režiji Edvarda Cluga. Leta 2015 so v režiji Ivane Djilas ustvarili koncertno predstavo za otroke na podlagi plošče otroških izštevank *Enci benci Katalenci*, predstava je še vedno aktualna.

Občasno igra s Chrisom Eckmanom, Boštjanom Naratom, z Natriletno kolobarjenje s praho, igrala je tudi z Nikom Novakom in bila članica zasedbe Melodrom. Od leta 2013 ustvarja tudi za gledališče, sodelovala je z režiserji Maretom Bulcem, Andrejem Jusom, Ajdo Valci, Jasno Vastl in Ivanom Peterneljem.

Maša Grošelj, Živa Selan

PRENOVA GLEDALIŠČA

Tina Kosi

Naše gledališče je edino v Sloveniji, ki ima del svoje stavbe še iz srednjeveškega obdobja – stolp nekdanjega mestnega obzidja. V njem je bila v tistih časih ječa z mučilnico, kjer je rabelj obsojencem trl kosti. V 18. stoletju je obzidje s stolpi izgubilo obrambni pomen in leta 1785 so ga na dražbi prodali zasebnim lastnikom, ki so ga delno porušili in delno dogradili. Leta 1824 je v stavbi začelo delovati prvo mestno gledališče. Konec 19. stoletja (med 1883 in 1885) ga je občina prenovila in povečala. Načrt zanj je izdelal Vladimir Walter. V celoti so odstranili mestno obzidje (razen stolpa) in zgradili stavbo, kot jo poznamo še danes. To je bila prva stavba v mestu, kjer se je uveljavil neorenesančni slog. Osrednji del gledališča je bil namenjen dvorani. Parter so v dveh nadstropjih obdajale lože za gledalce.

Naslednjo prenovu so začeli Nemci leta 1942. Stavbenik Alois Kalischnigg (Kališnik) je izvajal gradbeno dela. Najprej so podrli dvorano

z ložami in začeli graditi armirano-betonske konstrukcije za nov parter, balkon in galerijo. Stari stolp so začeli preurejati v shrambo za kulise. Podrli so tudi garderobe in začeli graditi nove. Obnovljeno gledališče naj bi sprejelo okoli 400 gledalcev.

Po drugi svetovni vojni se je nova oblast odločila za dokončanje gledališke hiše. Uveden je bil samoprispevek, gledališki dinar pri nakupu vsake vstopnice in majhen pribitek na vsako pijačo, kupljeno v lokalih. Glavnino stroškov so nosili delovni kolektivi, predvsem Tovarna emajlirane posode, Cinkarna in Beton. Leta 1946 je začel stavbenik Karel Jezernik na osnovi medvojnih načrtov arhitekta Hansa Kamperja ponovno izvajati dela. Leta 1950 je dal predsednik Mestnega ljudskega odbora Celje Riko Jerman s soglasjem vlade Ljudske republike Slovenije v Ljubljani novoustanovljenemu Projektivnemu biroju Celje nalogo, da izdela načrte za obnovo mestnega gledališča glede na novi program

Dvorana pred prenovu

in potrebe poklicnega gledališča. Načrte je izdelal Franc Korent, vodilni celjski arhitekt Projektivnega biroja Celje. Gradbena dela je s pomočjo krajevnega samoprispjevka izvedlo celjsko gradbeno podjetje Beton, poznejši Ingrad. Vhod gledališča so premaknili na zahodno stran stavbe, kjer je še danes, stavbo so dozidali. V celoti so odstranili neorenesančno fasadno členitev. Od mogočne historicistične členitve gledališča se je tako ohranilo le trikotno čelo nekdanjega vhodnega dela gledališča z reliefnim okrasjem in konzolami. Levo od glavnega odra so uredili pisarne, desno pa zaodrje s prostorom za kulise. Ob tem je Fedor Gradišnik, prvi upravnik profesionalnega gledališča v Celju, zapisal: »Niti za gledališče kot tako niti za mesto Celje ni vseeno, kakšno bo to poslopje. Vemo, da se dela po točno določenih načrtih in tozadevno ni mogočih mnogo izprememb. Vendar je mogoče eno, in to je glavno: v okviru načrtov je mogoče dati zunanjemu izgledu in praktičnosti prostorov tako estetsko podobo, da bomo brez sramu lahko povabili v svoj kulturni hram tudi najrazvijenejšega gosta. S tem ne mislimo na nobeno razkošje, ker ga ne rabimo, zahtevamo pa eno in to je enostavno, a estetsko domačnost in udobnost... Zavedati se moramo, da gradimo gledališče za dolgo dobo let in ne sme nam biti vseeno, kaj bodo bodoče generacije govorile o nas.« (Gradišnik 1951)

Prenova je bila končana v sezoni 1952/53 in Fedor Gradišnik je imel še kako prav, saj se je naslednja resna celovitejša postopna prenova začela petdeset let kasneje.

Mestna občina je najela arhitekta Boruta Preglja, da je naredil načrte za prenovu gledališča. V sodelovanju in s pomočjo Mestne občine Celje smo v gledališču leta 2008 zamenjali streho, nato pa smo postopno prenovili še prostore za tehniko, frizernico, del pisarn, sanitarije za zaposlene in publiko v spodnjem preddverju, garderobe ob odru in okna. Največja pridobitev je bil novi Mali oder (2015), ki se nahaja v prostorih nekdanje knjižnice. Notranjost gledališča se je postopno izboljševala, vendar je bilo pred prenovu vse dotrajano: tla, stene, štukature, stropovi, vrata, garderoba za obiskovalce ... Občinstvo se je pogosto pritoževalo nad neudobnim sedenjem (vrste preblizu skupaj) in hudo vročino (prezračevalne naprave niso delovale že vsaj dvajset let). Prostor blagajne je bil temen in neprimeren. Garderoba je bila popolnoma dotrajana. Zaradi starih elektroinštalacij je obstajala tudi nevarnost požara.

Mestna občina Celje se je končno – na naše veliko veselje in na zadovoljstvo našega občinstva – odločila, da bomo prenovili prostore za obiskovalce. To je doslej najdražji del prenove. Arhitekt Borut Pregelj je zasnoval novo podobo dvorane in preddverij, pri tem smo upoštevali

Prenova, poletje 2019

načelo funkcionalnosti in estetike. Poleti leta 2019 smo tako prenovili prostore, namenjene našemu občinstvu: parter, balkon in spodnje ter zgornje preddverje. Zamenjali smo parket v dvorani, nekoliko dvignili naklon, postavili nove sedeže in vrste bolj razmaknili, da je gledalcem udobneje sedeti in da je boljša vizura na oder, zamenjane so bile strojne in elektroinštalacije, dobili smo novo klimatsko napravo, nova vrata, novo garderobo za obiskovalce. Blagajna je v celoti prenovljena. Tla v preddverjih so na novo prebrušena in obdelana.

V prihodnosti moramo prenoviti še nekaj pisarn, medetažo Malega odra, fasado in oder s pripadajočo odsko tehnologijo, ki bo najbolj zahteven in najdražji zalogaj. V upanju, da bo imela Mestna občina Celje še naprej posluh za daljnosežni pomen umetnosti in kulture, verjamemo, da bo tudi v prihodnje prijazno podpirala naše skupne cilje. Že prihodnje leto se ponuja nova in neponovljiva priložnost. Praznovali bomo sedemdeset let obstoja profesionalnega gledališča v Celju!!!

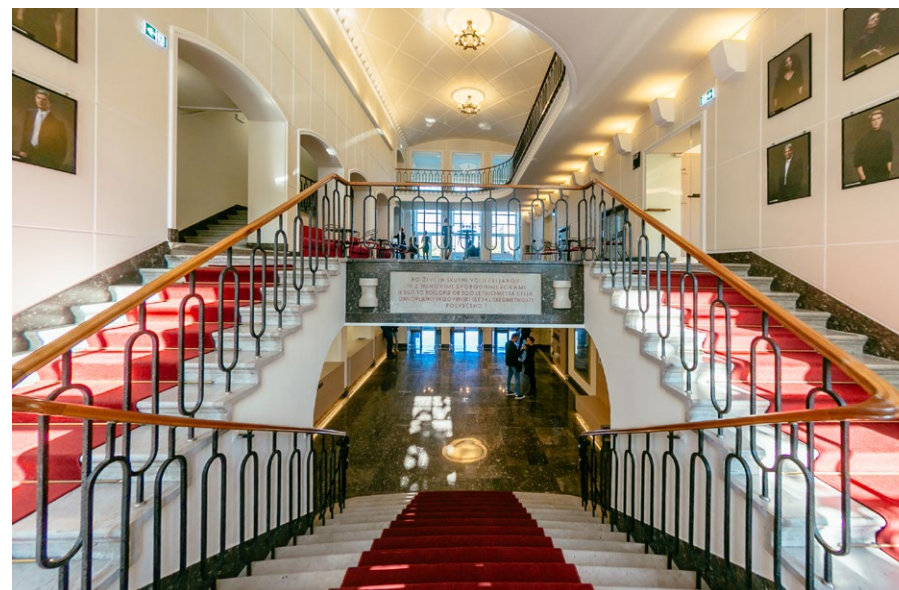
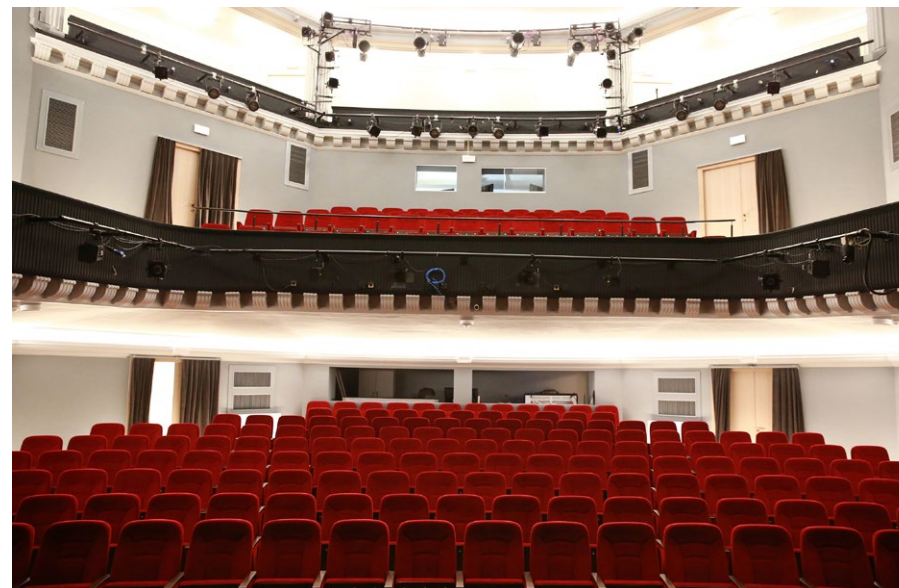
Naši cilji so seveda kar najbolj atraktivne in ambiciozne uprizoritve, vendar je v boljših pogojih lažje ustvarjati in prijetneje bivati. Gledališče je namreč drugi dom zaposlenih in igralskemu ansamblu se je nekdanj (in ne brez razloga) reklo gledališka družina. Vsi, ki delamo v gledališču, smo posvečeni enemu samemu

končnemu cilju: uprizoritvi, v kateri se igralec sooči z gledalcem. In prav je, da sta v tej večno čarobni povezavi zadovoljna in srečna oba.

Viri

Fedor Gradišnik: Celjski gledališki list, sezona 1950/51, 23. januar 1951.

<https://www.theatre-architecture.eu/si/db.htm>

Prenovljena dvorana in preddverji

MARJAN BAČKO

zlati grb mesta Maribora

Marjan Bačko je prejel zlati grb mesta Maribora za dolgoletno delo na področju kulture, posebej za dosežke na področju gledališkega ustvarjanja in za osebni prispevek k razvoju mesta Maribora.

Marjan Bačko je bil član celjskega ansambla v sezonah 1957/58, 1958/59 in od 1988/89 do 1993/94. Je idejni oče festivala Dnevi komedije.

V svojem bogatem umetniškem delovanju je odigral okrog 215 vlog, od tega več kot 40 glavnih. Aktiven je bil v SNG Maribor, SLG Celje in Gledališču slovenskega Primorja. Ustvarjal je tudi kot režiser v Mladinskem KUD Prve in Druge gimnazije v Mariboru.

Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade. Najpomembnejše so: dve prvomajski – stanovski nagradi Združenja dramskih umetnikov Slovenije v letih 1961 in 1966, Borštnikovo nagrado za igro na Borštnikovem srečanju leta 1970, naziv »izjemni umetnik« leta 1976 in »ambasador SNG Maribor« leta 2002.

Letos praznuje 90-letni življenjski jubilej.

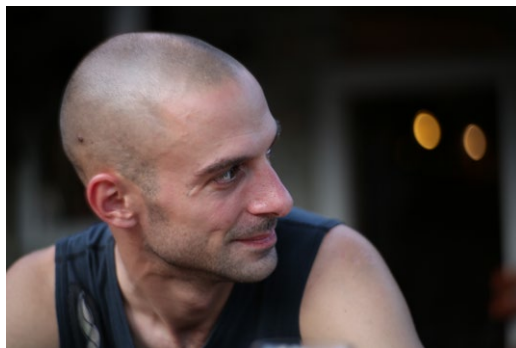
Foto: arhiv MOM

BORUT BUČINEL

Borštnikova nagrada za oblikovanje svetlobe
v uprizoritvi *Ljudomrznik*

Strokovna žirija 54. Festivala Borštnikovo srečanje v sestavi Uršula Cetinski (predsednica), Andreja Kopač, Aldo Milohnič, Dora Ruždjak Podolski in Giorgio Ursini Uršič se je odločila, da Borštnikovo nagrado za oblikovanje svetlobe v uprizoritvi *Ljudomrznik* dodeli oblikovalcu svetlobe Borutu Bučinelu.

Borut Bučinel v predstavi *Ljudomrznik* natančno spremlja dramaturgijo predstave in oblikuje svetlobo v razponu od klasične postavitve do večplastnih svetlobnih podob. Na ta način oblikovanje svetlobe – vzporedno s spremembo scenografije in razvojem režijsko-dramaturške postavitve – preraste v samostojen avtorski prispevek, ki spominja na distopičnost sodobnega časa.

Nikolaj Vasiljevič Gogolj PLAŠČ Шинель

Ruski pisatelj in dramatik ukrajinskega rodu Nikolaj Vasiljevič Gogolj (1809–1852) je izhajal iz obubožane plemiške družine. Sprva je želel postati igralec, a je na avdiciji pogorel. Kratek čas je bil državni uradnik, nato profesor na dekliški visoki šoli in kasneje profesor zgodovine na univerzi. Nato se je scela posvetil pisanju. Prve novele so še izrazito romantične, polne poetičnosti, bujne fantastike in grotesknih prizorov. Realizmu se je približal z zbirko novel iz peterburškega življenja *Peterburške povesti*, kamor sodijo *Nevski prospekt*, *Nos*, *Plašč*, ki s poudarjeno moralno in socialno tendenco opisujejo male ljudi, uradnike in visoko birokracijo.

Pomembno mesto med *Peterburškimi povestmi* ima novela *Plašč*, v kateri je humorno in sočutno oblikoval lik neznatnega uradnika.

Akakij Akakijevič na enem od številnih ministrstev prepisuje akte. To dolgočasno delo opravlja z veseljem in predano. Sodelavci se mu posmehujejo zaradi obrabljene plašča, ki ga ni več mogoče zakrpati. Ko si Akakij pri pijanem krojaču izposluje dobro ceno za nov plašč, je presrečen. A žal ga nima prav dolgo, saj mu ga že prvo noč ukradejo. S tem se začne nova odisejada v življenju preprostega

poštenjaka, ki se neuspešno poda v boj z ruskim birokratskim aparatom.

Gogolj, mojster pronicljive družbene satire in izrisovanja arhetipskih karakterjev, v *Plašču* oriše usodo malega človeka, nemočnega in neobgle-

	nega v odnosu
pripoved z glasbo	do tega
avtorja dramatisacije	in dehuma-
Tina Kosi	niziranega
Juš A. Zidar	birokratskega
režiser	družbenega
Juš A. Zidar	ustroja. Akaki-
premiera	jeva tesnoba
januarja 2020	je morda na las

podobna tesnobam človeka 21. stoletja, v katerem na videz drugačen in prenovljen birokratski aparat melje vztrajno in neizprosno, čeprav služi drugi politični ideologiji.

To misel zasledujeta tudi tokratna priredba in idejni načrt uprizoritve, ki iščeta inspiracijo v glasbenem gledališču, uprizoritveni zvrsti, ki je v slovenskem gledališkem prostoru redko zastopana. Glasba bo prisotna skozi malone vso uprizoritev, bodisi kot podlaga bodisi kot song, ki bo mestoma prevzel glavno pripovedno vlogo, in bo eno temeljnih izraznih sredstev naše uprizoritve.

Iza Strehar

PEOPLE'S CHOICE

Vsak glas šteje

Comedy, Gracious Quill Comedy Award 2018

World premiere

Opening
29 November 2019

Director
AJDA VALCL

Dramaturg
ALJA PREDAN

Set Designer
URŠA VIDIC

Costume Designer
SANJA GRČIČ

Composer
POLONA JANEŽIČ

Language Consultant
JOŽE VOLK

Lighting Designer
JAKA VARMUŽ

Assistant Costume Designer
MAŠA KNEZ

Music used in the production includes
also the song *Tiroler Yodeler* (Regina).

Cast

Lesjak, Martin
ANDREJ MURENC

Hren, Robert, presidential candidate
ALJOŠA KOLTAK

Sandra, Lesjak's secretary
MAŠA GROŠELJ

Novak, Danilo
RENATO JENČEK

Andreja, Hren's daughter
ŽIVA SELAN

Jež, outgoing president
IGOR ŽUŽEK

Bizjak, Jasmina, journalist
TANJA POTOČNIK

Moder, journalist
TAREK RASHID

Stage Manager
ANŽE ČATER

Prompter
BREDA DEKLEVA

Lighting Master
JERNEJ REPINŠEK

Sound Master
DRAGO RADAKOVIČ

Front-of-house
RADO PUNGARŠEK

Make-up Designers
MARJANA SUMRAK
ANDREJA VESELAK PAVLIČ

Wardrobe Masters
MELITA TROJAR
MOJCA PANIČ

Props Master
ROMAN GRDINA

Head of Construction
GREGOR PRAH

Assistant Technical Manager
RAJNHOLD JELEN

Technical Manager
MIHA PEPERKO

Iza Strehar, a playwright and screenwriter of the youngest generation of Slovenian theatre and film makers explores a pre-election off-stage political events as the main topic of her comedy *People's Choice*. The play is a political satire that exposes ruthless power struggles and bargaining for positions, careers and finances in a dry and cynical style that presents the banality of callous trading with social relations in a way that is truly in-your-face. The author's critical focus is directly aimed at excessively simplified characters, and indirectly at the theatre viewers that can easily recognize themselves in the role of the general public here and now, assessing the current and future politicians according to their popularity. By so doing, the voters unwittingly take part in a vicious circle of inanity and narrow-minded pettiness presented on stage.

According to the jury panel for the national Gracious Quill Comedy Award, »two influential and anonymous shady figures from the background choose a suitably pliable 'nobody' for a presidential candidate and begin to train him to stand and win the upcoming elections. In their endeavours they do not refrain from anything. Everyone randomly caught in their game, including journalists and university professors, turn out to be sycophants, grovelers, backscratcher who can be easily bribed with no scruples. However, the price

they pay, as this is a comedy, or rather a political satire, is bizarrely funny.

Strehar's witty political satire, not very often seen in Slovenia, deals with parochial tribal ties and cronyism that makes everything possible. It is possible to alter every single public tender, to dupe every journalist, to bribe every critic, to influence every medium. Throughout the parody, only a young girl, the presidential candidate's daughter, remains adamant in her feminist position, bravely defying the sexist male matrix and holding unwaveringly her position of a macho female fighter for her rights.

The play ridicules lobby networks, the media, influential associations, short-term success and fame generated by the media, influential decision makers, and the emergence of so-called new faces, sexism, and fascination with the cure-for-all new age recipes for a healthy life.

Even though we like to pride ourselves that Slovenian drama is based on Cankar's political comedy, it is rare for new and up-and-coming authors to tackle these topics. Therefore, it is even more laudable that, after a long time, we have been presented a political satire, mocking current events that determine us, exploring our reality, society and milieu in a critical and entertaining way.«

SPONZORJI IN PARTNERJI V SEZONI 2019/20

---

glavni medijski
pokrovitelj

VEČER

---

generalni radijski
pokrovitelj

ŠTAJERSKIVAL
radio melega srca

---

partnerji

 BERNARD

city center
Vse najboljše

---

televizija celje

mediaspeed

kavarna
Pili Nejc

 SVET KNJIGE

Alpina

Artoptika

Broadway NYC Fashion

Caffe studio

Lekarna Apoteka pri teatru

Mladinska knjiga Celje

Osrednja knjižnica Celje

Pekarna Geršak

Turistično informacijski
center Celje

Gledališki list

letnik 69, sezona 2019/20
številka 4

---

izdajatelj
SLOVENSKO LJUDSKO
GLEDALIŠČE CELJE

za izdajatelja
MAG. TINA KOSI

urednica
ALJA PREDAN

lektor
JOŽE VOLK

fotografi
JAKA BABNIK
(naslovni motiv,
fotografije z vaje 57, 59)

NADA ŽGANK
(str. 53)

PETER GIODANI
(str. 54)

BORUT CVETKO
Mediaspeed
(str. 61)

TINA VRBNJAK
(str. 64)

prevajalka v angleščino
TINA MAHKOTA

oblikovalca
ANJA DELBELLO
in ALJAŽ VESEL / AA

avtor črkovnih vrst
FLORIAN RUNGE

tisk
GRAFIKA GRACER

naklada
400 IZVODOV

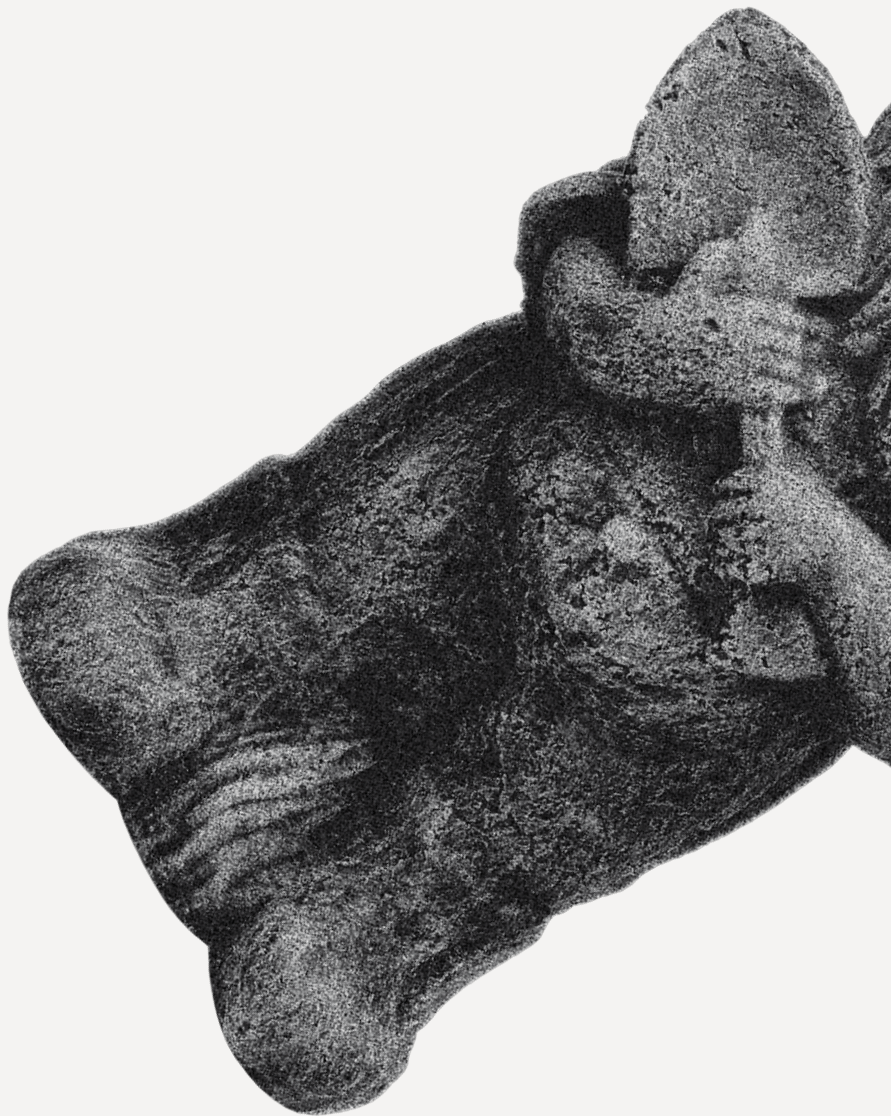

Cena te številke
je 2 EUR.

Na podlagi 1. odstavka
94. člena ZDDV-1 DDV
ni obračunan.

Vse pravice pridržane.
Celje, Slovenija
november 2019

SEZONA 2019/20

WWW.SLG-CE.SI